

undomag

emagazine for inspiration

issue 15 - The Art of Aud

Professional Wedding

HAMILTON

THE AMERICAN BRAND SINCE 1892

1969

2012

THE OFFICIAL TIMEPIECE
OF THE GALAXY.

MIB³
MEN IN BLACK 3

EDITOR'S TALK

UNDO Magazine ขอมพวกเรารเดินทางกันมา
ได้ปีครึ่งแล้ว ผ่านเรื่องราว ผ่านผู้คนที่เราได้ออก
ไปสัมภาษณ์ ผ่านประสบการณ์ความยากลำบาก
มากมาย แต่พวกเราก็ลุยกันจนได้เนื้อหาดีๆมา
ถ่ายทอดให้ทุกคนได้อ่านกัน ขอขอบคุณทุก
สนับสนุนที่ช่วยให้เรามีกำลังใจและแรงบันดาลใจ
ที่จะส่วต่อให้กันต่อไป

UNDO Magazine ฉบับนี้ อาจจะเป็นเพราะเมื่อ
ผ่านเดือนที่มีคนแต่งงานเยอะที่สุดและเป็นปีมังกรตาม
ความเชื่อว่าเป็นฤกษ์ดีในการสร้างครอบครัว เรา
มีโอกาสไปสัมภาษณ์ช่างภาพแต่งงานแต่งงานที่มีผลงาน
มากมาย สุรชาติ จันทร์เด่นดวง หรือ พี่อู๊ด เจ้าขอ
Wedding Studio - The Art of Aud ผู้ผ่าน
ประสบการณ์การถ่ายภาพแต่งงานแต่งงานมากมาย ลอ
มาอ่านบทสัมภาษณ์ แนวความคิด กระบวนการ
ทำงานในการถ่ายภาพแต่งงาน Wedding ความยากลำบาก
ในการปรับตัวก่อนการเปลี่ยนยุคจากกล้องฟิล์มมา
เป็นกล้องดิจิทัล

เดือนนี้เราขอต้อนรับเดือนแห่งมหรหรรรมความสุขของ
บอลยูไร 2012 พักผ่อนกันเยอะๆ ดูแล้วอย่าลืมตื่น

Sakchai Piyaboon
Editor-in-Chief

FB: [chai.sakchai](#)

FREE
ON
YOUR
STYLE

เปิดพื้นที่สำหรับนักเขียนหน้าใหม่ที่ต้องการนำ
เสนอเรื่องราวของตัวเอง ผ่านงานเขียนบทความ
เรื่องสั้น ภาพถ่าย งานศิลปะ งาน Illustrator,
Animation, Motion Graphic และหนังสือ
 ฯลฯ ผลงานของน้อง ๆ
 จะได้เผยแพร่ใน undomag และ undomag+
undomagazine@gmail.com

CONTENTS

- 03 EDITOR TALK
- 06 MUZIK : WISH YOU WERE HERE
- 16 LIFESTYLE : WHEN IS THE RIGHT TIME TO RESIGN A JOB?
- 41 INSPIRE-ONLINE : ISSUU.COM
- 42 PHUKET BACKPACKER : VOLUME 3
- 62 COOKING : สืบประวัตการามล
- 64 BOOK : การลางอกครั้งสุดท้าย

INTERVIEW
 อรุชาติ จันทรเดีนดวง / THE ART OF AUD

- 66 เรื่องสั้น : WEDDING
- 68 เรื่องสั้น : TWENTY THREE'N DOWN ON ONE KNEE AN UPTAKE ON COUPLES MARRYING YOUNG
- 72 GAME : DRAGON'S DOGMA
- 78 เรื่องสั้น : THE HEART
- 102 ธรรมะ : บันทีกแม่หมอ : ความรัก...ศิราณี...บณวิทิแห่งกรรมสัมพันธ์ 3
- 104 จิตอาสา : ถนนปิ่นก้น
- 106 ดุจดวง

QUILT ART / รรณัษขอพร

BANGKOK BACKPACKER

STUDENT LIFE
 GLACIER NATURAL PARK II

WEB
 FACEBOOK
 TWITTER
 ISSUU

WWW.UNDOMAG.COM
 WWW.FACEBOOK.COM/UNDOMAGAZINE
 UNDOMAGAZINE
 ISSUU.COM/UNDOMAGAZINE

ติดต่อโฆษณา
 UNDOMAGAZINE@GMAIL.COM

Consults
 Sombat Piyaboon
 Surapong Thammabuht

Editor in Chief
 Sakchai Piyaboon

Deputy Editor
 Apinantn S.Pruerk

Interviewer
 Iggy de guy

MIX & MATCH
 START ROCKIN

cover : อรุชาติ จันทรเดีนดวง
 font : circular / superstore
 / coolvetica / hunlasatri /
 TitilliumText

CONTRIBUTORS

Kik

สาวโซซนา ด้วยไลฟ์สไตล์ที่ชอบ Hang Out กับกลุ่มเพื่อน ใจรักการทำอาหาร หลากหลายเมนูที่เคยผ่านสายตา จึงไม่พลาดที่จะชวน มาถ่ายทอดสูตรอาหารดีๆ

เจ้าหญิงแห่งความฝัน

เมื่อเราขี้เด็ก ทุกคนมีฝัน เก็บ ดูแลฝันนั้นไว้ สักวันหนึ่งฝันจะดูแลเราเอง

DayWalker

ชายหนุ่มผู้ให้ความสำคัญกับชีวิต เปิดกว้างกับศิลปะทุกรูปแบบ รักเด็กและสุนัข

needalittletimeto-wakeup

นักเขียนหน้าใหม่ที่น่าสนมุ่มมบอดจนตรึกรามากมาย

Neng

แอร์สาวกับการถ่ายทอดเรื่องราวแนวธรรมะ

Rawin Cheasagul

หนุ่มน้อยที่ไปศึกษาปริญญาโทต่อที่อเมริกา จะมาเล่าเรื่องราวตั้งแต่การใช้ชีวิตของนักศึกษา และการท่องเที่ยวในแวนคูเวอร์ ปัจจุบันอยู่ที่ Columbia, Missouri

Pang

สาวน้อยกับผลงานจิตรกรรม ผ่านงานปักผ้า

Iggy de Guy

นักเขียน/ศิลปินอิสระ ในอดีตเคยออกเดินทางพิภพขงอยู่ในทุกที่ และหลังจากที่ค้นพบสิ่งธรรมะขงชีวิตแล้ว ในปัจจุบันเขาค่ำลวันเรียนอยู่กับการอ่าน การวาด และการเขียน อยู่ ณ ที่ดินที่หนึ่งบนโลกใบนี้

kat

นักเขียนหน้าใหม่

Suwanit Downing

สาวสวยผู้ยอมเสียสละเวลาอันมีค่า ให้เกียรติมาเขียนเรื่องราวการท่องเที่ยวและใช้ชีวิตที่ Australia ปัจจุบันเธออยู่ที่ Melbourne ร่วมงานอิสระกับ บริษัทโฆษณา ชื่อดังใน Melbourne และ Sydney

kathy Rj

สาวนิเทศฯ ม.บูรพา ชอบการแต่งตัว แฟชั่น และการ Mix & Match เสื้อผ้าให้เข้าตามสไตล์ตัวเอง

WISH YOU WERE HERE บทเพลงในนามแห่ง ความเป็นเพื่อน

บางครั้งหากเราต้องอยู่เดี่ยวดาย ปราศจากเพื่อนรู้ใจในวันเหงา นับเป็นเรื่องน่าเศร้า หากแต่ในวันที่เราประสบความสำเร็จแล้ว เพื่อน กลับไม่ได้อยู่ในความสำเร็จร่วมกัน อาจเป็นเรื่อง แย่ยิ่งกว่า...

ย้อนกลับไประหว่างทศวรรษที่ 60 จาก คืนวันแห่งการค้นหาความฝัน ในนามแห่งความเป็น เพื่อนของกลุ่มนักศึกษาสถาปัตยกรรมที่ Regent Street Polytechnic (ปัจจุบันคือ University of Westminster) กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ประกอบด้วย Roger Waters มือเบส Nick Mason มือกลอง และ Rick Wright มือคีย์บอร์ด และ Syd Barrett ผู้เปรียบเสมือนจิตวิญญาณ และศูนย์รวมจิตใจของเพื่อนๆ ร่วมกันก่อตั้งชุด ยอววงดนตรี Progressive Rock นามว่า Pink Floyd

วงดนตรีของเด็กหนุ่มสี่คนๆ ที่วัน หนึ่งสามารถยึดพื้นที่บน Billboard chart ได้นาน กว่า 741 สัปดาห์... หรือราว 15 ปี!!!

อาจเป็นเรื่องปกติทั่วไป ที่หลายวงดนตรี ต้องพบเจอเมื่อยามเริ่มต้น กว่าจะก่อสร้างสร้างตัว หยัดยืนขึ้นด้วยสองขาของตัวเอง ต้องพบเจอกัน ความยากลำบากมากมาย กว่าที่จะได้รับการยอมรับ จากผู้ฟัง

แต่ในอีกมุมหนึ่ง ความยากลำบากดัง กล่าวนั้นอาจเป็นเรื่องท้าทายไม่น้อย ในการค้นหา หนทางก้าวผ่านไปได้

ใครบางคนเคยกล่าวไว้ว่า "การจัดการ กับความฝันที่ได้ผลที่สุด คือ การลงมือทำ" คงจะจริง

ราวเดือนสิงหาคม ปี 1967 The Piper at the Gates of Dawn คือ อัลบั้มลำดับที่ หนึ่ง ในการจัดการกับความฝันของพวกเขา และ ระหว่างนี้เองที่ David Gilmour (ต่อมาได้กลายเป็นผู้นำวงเคียงข้าง Roger Waters) ได้เข้ามา ร่วมแจมกับทางวงในฐานะมือกีตาร์ และแบนโจ ซึ่ง นับเป็น Classic lineup ที่อาจเรียกได้ว่าเป็นคือ Super group อย่างแท้จริง

จากวงดนตรีธรรมดาๆ พวกเขาเริ่ม สร้างชื่อเสียงเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น คู่ขนานไปกับ ปัญหาต่างๆ มากมายภายในวง เกินกว่าที่เด็กหนุ่ม อย่างพวกเขาจะรับมือไว้ได้ Syd Barrett ผู้เป็น จิตวิญญาณของวงจึงเริ่มหันหน้าเข้าหายาเสพติด ด้วยหวังว่ามันจะสามารถเยียวยาทุกสิ่งเลวร้ายให้ ดีขึ้น

ด้วยเล่ห์ของซาตานที่บันดาเสพติด ให้แก่ Syd Barrett และเปลี่ยนแปลงตัวตนของ เขาไปอย่างสิ้นเชิง จากเด็กหนุ่มซึ่เล่นเต็มไปด้วย อารมณ์ขัน กลับกลายเป็นคนก้าวร้าว เหลวไหล ไร้ความรับผิดชอบ จนกระทั่งไม่สามารถอยู่ร่วมกับ เพื่อน ๆ ได้อีกต่อไป

แต่ความเป็นเพื่อนที่ไม่อาจมองเห็น
เพื่อนต้องตกรรทกั้งเป็น จากการเป็นทาสยาเสพติด เพื่อนๆ ในวงจึงพยายามทุกวิถีทางในการนำ Syd คนเดิมกลับมาให้ได้ กระทั่งการนำตัวเขาไปบำบัดอาการติดยาเสพติด แต่ด้วยความลวงลึกลับของพิษยา และจิตใจที่พ่ายแพ้ของเขาเอง คืนวันเก่าๆ ที่ดีเหล่านั้น จึงไม่สามารถกลับมาได้อีก

ในที่สุด Syd Barrett ก็ได้หายตัวไปจากเพื่อน ๆ และแฟนเพลง...

ว่ากันว่าหลังจากที่หายตัวไป เขาได้กลายเป็นคนสวน ปลูกดอกไม้ และไม่เคยสนใจโลกภายนอก แม้กระทั่งความเป็นไปของ Pink Floyd วงดนตรีที่เขาร่วมตั้งมันขึ้นมาด้วยมือ อีกละ

อย่างไรก็ตาม สมาชิกที่เหลือต่างเดินหน้าเติมเต็มความฝันกันไป ด้วยผลงานอัลบั้ม A Saucerful of Secrets ปี 1968 Music from the Film More ปี 1969 Ummagumma ปี 1969 Atom Heart Mother ปี 1970 Meddle ปี 1971 Obscured by Clouds ปี 1972 ซึ่งเริ่มสร้างชื่อเสียงให้กับทางวงมากขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งมาทะลุจุดแตกในอัลบั้ม The Dark Side of The Moon ในปี 1973 และต่อจากนี้ไป นักฟังเพลงจากทั่วโลกน้อยคนนัก ที่จะไม่รู้จัก Pink Floyd

The Dark Side of The Moon สามารถกว้ารางวัล Platinum ได้ถึง 15 ครั้ง นั่นหมายถึง อัลบั้มนี้ทำยอดขายได้ถึง 15 ล้านก๊อปปี้ และยังสามารถขายได้อยู่อีกๆ กระทั่งปัจจุบันตัวแผ่นเสียงของอัลบั้มดังกล่าวนี้ กลายเป็นของหายากที่นักสะสมแผ่นเสียงจากทั่วโลกต้องการมีไว้ในครอบครอง และแน่นอนว่าราคาของมันพุ่งสูงไปถึงหลักหมื่นบาทเลยทีเดียว

ถึงตรงจุดนี้ความฝันของพวกเขาได้รับการเติมเต็ม จากความอดสาหัส และรักที่จะทำมันอย่างแท้จริงของพวกเขาเอง

ท่ามกลางวงวิภังค์แห่งความโหยหาของเพื่อนๆ ที่จากไปทุกนาที และจะเป็นเช่นนั้นเสมอ พวกเขาจึงถ่ายทอดออกมาในบทเพลง Wish you were here

Wish you were here บทเพลงลำดับที่ 5 ในอัลบั้มชื่อเดียวกัน ถูกปล่อยออกมาให้แฟนเพลงทั่วโลกได้ฟังกันในปี 1975 David Gilmour ร่วมกันแต่งเนื้อร้องร่วมกับ Roger Waters และร้องนำในเพลงนี้ เนื้อหาอุทิศแก่ Syd Barrett ผู้เป็นเพื่อนรักของพวกเขา และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งวงดนตรีนี้ขึ้นมา ต่อสู้กับสิ่งต่างๆ มากมายตั้งแต่วัยยังไม่ประสบความสำเร็จ แต่แล้ววันหนึ่ง พวกเขาครอบครองมันได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ความฝันที่ถูกรื้อรื้อ ซื่อเสียง เงินทอง แต่เพื่อนรักของพวกเขา กลับไม่ได้อยู่ร่วมรับมันไว้

"How I wish, How I wish you were here... We just two lost souls swimming in a fish bowl. Year after year running over the same old ground, what have we found? The same old fears, Wish you were here..."

ก่อนยุคของบทเพลงที่ปรารถนาให้เพื่อนมาอยู่ด้วยกัน ในคืนวันที่วิญญาณของพวกเราลือนว้ายวน อยู่ในวังวนแห่งความหวาดกลัวเก่าๆ...

ปัจจุบัน Syd Barrett เสียชีวิตลงแล้วอย่างสงบ ที่บ้านชานเมืองแคมบริดจ์ของเขา เมื่อปี 2006 ด้วยสาเหตุที่ไม่แน่ชัด บ้างก็ว่าเป็นเพราะโรคเบาหวาน และไม่น้อยเลยที่เชื่อว่าเขาต้องจบชีวิตลงด้วยโรคมะเร็ง

"ซิดเป็นเหมือนแสงนำทางสำหรับสมาชิกในยุคเริ่มต้นทั้งหมด และจากไปโดยทิ้งตำนานอันเล่าขานไม่รู้จบเอาไว้เพื่อเป็นแรงบันดาลใจสืบไป" ถ้อยคำในแถลงการณ์ของทางวง หลังความสูญเสียที่มีอาจเรียกคืน

วันเวลาทำหน้าที่เดินทางไปยังหน้าอย่างไม่เคยเที่ยงครัน จากเด็กหนุ่มวิ่งไล่ตามความฝัน ก้าวสู่การครองโลกด้วยเสียงดนตรี Pink Floyd เดินหน้ารักษามาตรฐานการทำงานของพวกเขา ไว้ได้อย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะอัลบั้มคู่บันลือโลก The Wall ในปี 1979 ที่กลายเป็นมหากาพย์แห่งวงการดนตรี ที่สามารถทำยอดขายได้อย่างลุ่มหลวม จนถึงปัจจุบัน

AMERICA'S SWITZERLAND GLACIER NATIONAL PARK II

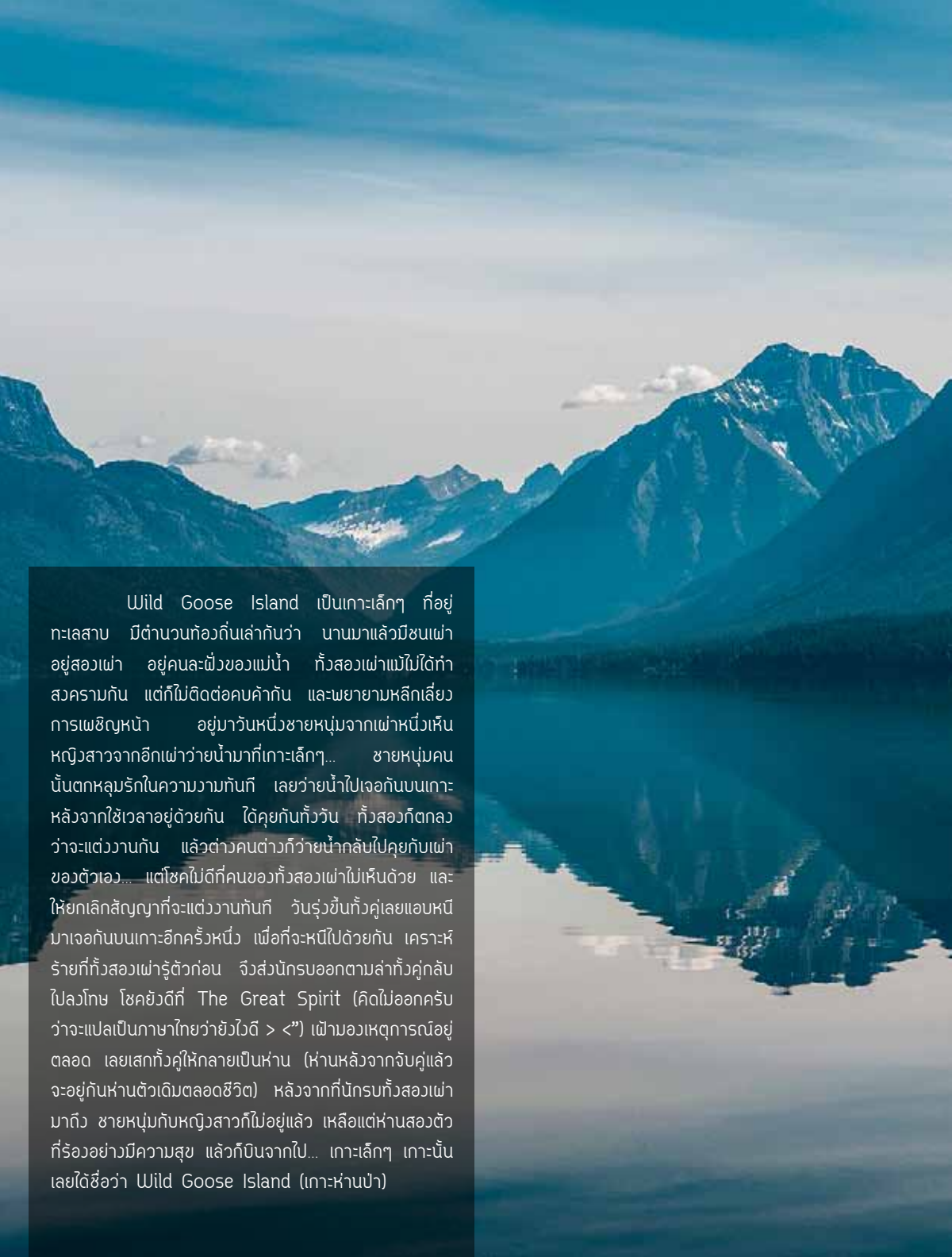

Story & Photography by [I2even](#)

สวัสดีหน้าร้อนท่านผู้อ่านชาว Undomagazine ทุกท่านครับ ได้ข่าวมาว่า ที่ไทยตอนนี้ พอร้อนก็ร้อนมาก แต่ฝนก็ตกมากด้วย โดยเฉพาะทาวไต้ปี่นี้ เรียกได้ว่า ชำหน้าร้อนไปหน้าฝนกันเลยทีเดียว ยัวไวก็ดูแลรักษาสุขภาพกันด้วยนะครับ ยิวช่วนี้มีบออลยูโร นอนกันดึก พักผ่อนน้อยๆ อยู่ด้วย ^^ เอาใจช่วยคนจอดำด้วยเช่นกัน

ต่อจากเล่นที่แลวนะครับ หลังจากนอนหลับเป็นตายกันมาทั้งคืน วันรุ่งขึ้นก็ได้เวลาเที่ยวต่อครับ ตอนเช้าเราขับรถออกจากโรงแรมแต่เช้า เพราะว่าลมจะยังไม่แรงมาก ถ้าโชคดี อาจจะได้เห็นน้ำในทะเลสาบนี้ๆ กลายเป็นเหมือนกระจกบานใหญ่ แล้วก็ได้เห็นจริง ๆ ครับ ที่ Lake McDonald สวยมากๆ บรรยายเป็นภาษาไม่ถูกเลยทีเดียว ต่อจากนั้นก็ขับรถไปตั้งต้นที่ Logan Pass ต่อจากวันที่ผ่านมาจาก Logan Pass ถนนเริ่มโหดขึ้นครับ บางช่วงรถติดเพราะว่ารถสวนกันไม่ได้แล้ว Summer ก็เป็นส่วน Peak ขอบอุทยานนี้ คนจะค่อนข้างเยอะ หลังจากหลุดช่วงรถติดมาได้ ก็แวะเที่ยวที่ Signature Point ขอบอุทยานนั้นะครับ เหมือนเป็นจุดที่คนมาเที่ยวที่นี่ ทุกคนต้องแวะ เพราะอยู่ข้างถนนเลย นั่นก็คือ Wild Goose Island ที่อยู่ใน St. Mary Lake

Wild Goose Island เป็นเกาะเล็กๆ ที่อยู่ทะเลสาบ มีตำนานท้องถิ่นเล่ากันว่า นานมาแล้วมีชนเผ่าอยู่สองเผ่า อยู่คนละฝั่งของแม่น้ำ ทั้งสองเผ่าแม่ไม่ได้ทำสงครามกัน แต่ก็ไม่ได้ติดต่อคบค้ากัน และพยายามหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า อยู่มาวันหนึ่งชายหนุ่มจากเผ่าหนึ่งเห็นหญิงสาวจากอีกเผ่าว่ายน้ำมาที่เกาะเล็กๆ... ชายหนุ่มคนนั้นตกหลุมรักในความงามทันที เลยว่ายน้ำไปเจอกับบนเกาะ หลังจากใช้เวลาอยู่ด้วยกัน ได้คุยกันทั้งวัน ทั้งสองก็ตกลงว่าจะแต่งงานกัน แล้วต่างคนต่างก็ว่ายน้ำกลับไปคุยกับเผ่าของตัวเอง... แต่โชคไม่ดีที่คนของทั้งสองเผ่าไม่เห็นด้วย และให้ยกเลิกสัญญาที่จะแต่งงานกันที่ วันรุ่งขึ้นทั้งคู่เลยแอบหนีมาเจอกันบนเกาะอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะหนีไปด้วยกัน เพราะหิรายที่ทั้งสองเผ่ารู้ตัวก่อน จึงส่วนันทรบออกตามล่าทั้งคู่กลับไปลงโทษ โชคช่วยดีที่ The Great Spirit (คิดไม่ออกครับว่าจะแปลเป็นภาษาไทยว่ายังไงดี > <”) ฝ้ามองเหตุการณ์อยู่ตลอด เลยเสกทั้งคู่ให้กลายเป็นห่าน (ห่านหลังจากจับคู่แล้วจะอยู่กับกันตัวเดิมตลอดชีวิต) หลังจากนั้นันทรบทั้งสองเผ่ามาถึง ชายหนุ่มกับหญิงสาวก็ไม่อยู่แล้ว เหลือแต่ห่านสองตัวที่รื้อออย่างมีความสุข แล้วก็บินจากไป... เกาะเล็กๆ เกาะนั้นเลยได้ชื่อว่า Wild Goose Island (เกาะห่านป่า)

หลังจากที่ออกจาก St. Mary Lake แล้วก็มุ่งหน้าไปที่ Swiftcurrent Lake ซึ่งเป็นจุดตั้งต้นของ Trail มากมาย มี Ranger Station ให้เข้าไปหาข้อมูลก่อนด้วย เพราะมันจะมีบาง Trail ที่ยังไม่เปิดเต็ม 100% ครับ เพราะยังมีหิมะปกคลุมอยู่ (ขนาดไปหน้าร้อนนะเนี่ย) เจ้าหน้าที่อุทยานที่นี่ดีมาก ๆ ครับ เขาจะบอกอย่างละเอียดมาก ว่าแต่ละเส้นทางมีจุดเด่นเรื่องอะไร เดินยากแค่ไหน เพราะบางที ในหนังสือแนะนำเที่ยวบอกว่าไม่ไกล แต่บางทีท้าวซันหรือว่าสั้นมาก บางเส้นทาง เจ้าหน้าที่เพิ่งเจอหมี ก็จะต้องไป update กันอีกที ว่าสภาพเป็นยังไงแล้วบ้าง สุดท้ายก็เลยได้ความว่า จะไปที่ Grinnell Lake ที่มีระยะทางไปกลับรวมๆ 7 ไมล์แป้ว (11.2 กิโลเมตร) เริ่มออกเดินตอนประมาณเกือบๆเที่ยงละครับ หลังจากหาอะไรทานกัน ก็ออกเดิน เพราะคิดกันเอาไว้แล้วว่า กว่าจะกลับออกมาอีกนาน แล้วก็ไม่อยากจะทำอะไรเข้าไปทาน เพิ่มน้ำหนักกระเป๋า

ออกเดินช่วงแรกๆ ค่อยๆสนุกเขี้ยวครับ ทางเดินก็ขึ้นๆ ลงๆ ไม่ได้ชันอะไรมาก เดินไปเรื่อยๆ ดูวิวไปเรื่อยๆ คุยไปเรื่อยๆ... ด้วยความที่ไม่อยากเสียเงินขึ้นเรือจริงๆ แล้ว มันจะมีเรือข้ามทะเลสาบ ซึ่งทำให้ประหยัดเวลา และระยะทางไปครึ่งนึง คิดว่าเดินฮิวๆ ไม่ต้องเสียตัว น่าจะดีกว่า แต่ที่ไหนได้ พอเวลาเริ่มผ่านไปนานขึ้นเสียๆค่อยเริ่มเวียน > <” เริ่มเหนื่อยกันละครับ ยัวไม่ทันถึงไหนเลย น้ำนี่เอาไปกินแค่คนละสองขวดเท่านั้น เพราะไม่อยากพกของหนักมาก (ขอพมตอนนั้นใช้กระเป๋าคล้องสะพายข้าง... กลัอกับเลนส์อีกสอง แฟลช แล้วก็ขาตั้ง T^T) เหนื่อยจริงๆ ครับ ทางเดินแทบไม่มีร่มเงาเลยเดินๆ ก็ต้องระวังหมี หรือสัตว์ป่าอื่นๆ แถมน้องดูทางไปด้วย เพราะว่าถ้าพลาด ข้าวท้าวบาวที่นี่ เป็นพาชันเลยก็เดี๋ย... > <”

เดินไปเรื่อย เริ่มหยุดพักที่ขึ้นเรื่อยๆ แต่สุดท้ายพอเห็น ทะเลสาบเท่านั้นแหละครับ! เหนื่อยกว่าเดิม! เอ้ยยย ไม่ใช่...หายเหนื่อยกัน เลย lol สวยจริงๆ ครับ ธรรมชาติมันช่างมหัศจรรย์ น้ำในทะเลสาบ เหมือนมีคนเอาสีไปละลาย เป็นสีน้ำเงินฟ้าสวยมาก ใช้เวลาอยู่ตรงจุดชม วิวนานพอสมควรเลยแหละครับ เดินเลยไปหน่อย จะเจอ Glacier หรือธารน้ำแข็ง ที่มันยาวไหลอยู่ ไต่ล่องขึ้นไปเดินเล่นดูด้วย (เหมือนจะสนุกๆ ครับ แต่ถ้าพลาดลื่นก็จอว๊วตเช่นกัน - -“ เพราะมันเหมือน Slider อันใหญ่ ส่วนเราลง Lake ข้างล่างไปเลย) หลังจากหายเหนื่อยกันแล้ว ก็เดิน กลับครับ

ในระหว่างทางเดินกลับ ผมเริ่มหยุดถ่ายรูปมากขึ้น ทำให้ก้าว ระวังๆ หน่อย ในกลุ่มจนสุดท้าย เหลือผมเดินอยู่คนเดียว ตามๆ คนอื่น จนใกล้จะถึงทางออก ก็เจอเหตุการณ์ระทึกขวัญขึ้น ยอมรับเลยครับ ว่า ตกใจมาก เดินๆ อยู่ จู่ๆ ก็มีเสียงดังเหมือนตัวอะไรใหญ่ๆ ออกมาจากพุ่ม ไม้ข้างๆ... ตอนนั้นในใจคิดว่าหมีแน่ๆ แต่พอหันไปดู เป็นกวางครับ สอ ตัว โผล่ออกมาใกล้มากๆ ผมตกใจมากครับ ตอนแรกก็ได้ยินเสียงแล้ว หันไปเจออยู่ห่างกันไม่ถึงห้าเมตร แต่พอตัวสติได้ ก็เลยค่อยๆ เดิน ออก ห่างไปหน่อย แล้วถึงหันมายกกล้องขึ้นถ่ายภาพ นำเสียดายครับ ตอน นั้นเย็นมากแล้ว น่าจะประมาณสองทุ่มละ (หน้าร้อน พระอาทิตย์ตกสาม ทุ่มครึ่งได้ครับ) แสงอาทิตย์บาวช่วงโดนภูเขาบังไปแล้ว ช่วงที่ถ่ายภาพ เลยถ่ายยาก เพราะแสงน้อย หลังจากถ่ายภาพได้แป๊บเดียว ก็ต้องเดิน ต่อละครับ เพราะไม่อยากให้มีผีด ก่อนที่จะออกจาก Trail สุดท้ายก็ถึง รถตอนสองทุ่มครึ่งเศษๆ ยิวไม่ทันมิดครับ แล้วก็ต้องขับรถข้ามอุทยาน กลับไปอีกฝาก ซึ่งวันนั้น รถผมเป็นคันสุดท้ายเลยครับ พอเข้าอุทยาน แล้วเค้าก็ปิดประตูอุทยานตามหลังเลย > < เพราะว่ามีภารกิจสร้าง ซ่อมถนน พอมีดเค่าเลยปิดถนนทั้งเส้น เพื่อความปลอดภัย ระหว่างทาง กลับก็ยิวบ่นกันอยู่เลย ว่ายิวไม่เห็นแพะภูเขาเลยยย ตอนหาข้อมูล แพะ ภูเขา เหมือนเป็นสัญลักษณ์ของที่นี่ ถ้ามาเที่ยวควรจะได้เห็นซักครั้ง... ขับกันไปเรื่อยๆ เหนื่อยกันมากครับ แต่สุดท้าย เหมือนสวรรค์เป็นใจ... จู่ๆ ก็มีแพะภูเขา กระโดดขึ้นมาเดินบนเขื่อนหินข้างๆ ถนน หน้ารถเลย ครับ ตอนนั้นทำอะไรแทบไม่ถูก ผมจอดรถกลางถนนเลย เพราะข้างหลัง ก็เปิดรถเจ้าหน้าที่ เค่าเข้าใจ แล้วก็หยิบกล้องขึ้นมาถ่าย เปิดหน้าตา แล้วก็ กดรัวๆๆๆ เลยครับ เลนส์ก็ไม่มีเวลาเปลี่ยน ถ่ายด้วยช่วง 55mm เลย สรุปกลับมาดูภาพ ใช้ได้อยู่ภาพสองภาพเอง T^T ที่เหลือ เบลอหมด เพราะมันยิวแล้วด้วย และพระอาทิตย์เกือบจะลับขอบฟ้าไป แล้วด้วย > < กว่าจจะกลับถึงโรงแรมก็เกือบห้าทุ่มละครับ ได้แต่ต้มมาม่า ที่ซื้อมากินกัน แล้วก็เข้านอน... เป็นวันที่ยาวนาน ได้เห็นอะไรมากมายยิว คุ่มค่าจริงๆ ครับ

จบไปแล้วสำหรับ วันที่สอง ที่
Glacier National Park เล่มหน้า ผมจะพา
ไปเที่ยวอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของโลก นั่นก็คือ
Yellowstone National Park นั้นเองครับ
ที่นี่ เจอเรื่องหน้าตื่นเต้นมากมาย Adrenaline
หลั่งได้แทบทุกวัน ยิวไวลวดติดตามกันจุนะครับ
^^

When is the right time to resign from a job? ✂

I probably recommend a Thursday afternoon at about 3 or 4 o'clock. Definitely not on a Monday. It's too early in the week, too early for any kind of dramas. Your boss will be probably trying to organise the week, you'll more likely get kicked out than have any chance of negotiation. I wouldn't recommend it. Friday, on the other hand, with the weekend just around the corner, also might not be the best choice. We're all looking forward to finishing the week nicely. I'm not sure the last minute dramas would do anyone any favours, and as if they are going to think your issues over or try working things out for you over the weekend. You will more likely be forgotten than anything else.

Tuesday and Wednesday are the get-on-with-it days. They are ineffective and boring days. You could resign in one of these two days, but it would leave you with an awkward couple days to face till the weekend arrives.

Thursday is the perfect day. You go and see the boss, talk about why you are leaving. Gives you both a chance to think about it over night and leaves time on the Friday to discuss or sort anything out, if need be. If it's all cleared up then you'll both have a great weekend. Then hopefully the two days off heals any uneasy situations.

The more money we need, the more powerless we become. The less control we will have and the more rubbish we will have to swallow.

But not everyone needs to worry about this kind of question. You might be a lucky one who has a perfect job and has never wanted to resign ever, or you don't have any choice – 'they have to let you go'. One of my friends was just made redundant after 8 years servicing the company. Redundancy in the advertising business is very common. You can be wanted one day and the next day you are out. No one can really tell, especially in this economic climate. Also, bigger is no longer better. The giant ad agencies are collapsing, more clients are going toward house or small agencies. My friend was working in an agency that once was a big legendary agency.

Myself, after many years spending time working in big-running-fast ad agencies, have quit – many times. I just wanted for my 'me time' more time to enjoy living. Needless to say, we all have to work, to make money, to support ourselves and our families and to be able to obtain the things and pursue the experiences we want in our lives. But working just for money can paralyse us. The more money we need, the more powerless we become. The less control we will have and the more rubbish we will have to swallow.

We talk too much about how busy we are. Being very busy, spending most of your time at work and for work to become the norm for our life. We are now greeting "How are you?" "I'm busy, How are you?" "I'm busy, very busy but good." Busy, busy, everyone is busy. Work ethic shouldn't just be about being busy at all times.

In Thailand, Thai workers have on average ten days annual leave a year, while British workers average twenty-five holidays and Germans thirty! Thai people are at 'work' twelve weeks more a year than Europeans, but they are no more productive than Europeans.

As we approach the challenges of a tough economy we think working late and weekends will keep us safe in our job, it never does. This only pushes us to feel higher pressure to do more, and want more. We always want more and more, therefore we need to work more in order to have the money to spend on these consumer products and so on. Really, how far do you want to go, how many sacrifices are we willing to make?

I can't really tell you how far you want to take work or how much is too much, but if you get to the point that you can't tell what day it is, and the amount of coffees and caffeine start to get beyond control. When you start to get annoyed when your close friends ring, you start missing your family or loved ones special events. Your family and friends have got used to not having you around, and you feel like a stranger when you are around them. Even your dog barks at you when you get home. Then may be it's time... you know what to do, make an appointment to see your boss next Thursday.

Work responsibly.

interview with

the art of aud

สวัสดีครับ วันนี้ UNDO Magazine ขอพาทุกคนมารู้จักกับช่างถ่ายภาพงานแต่งงาน หรือภาพ wedding ชื่อดังของเมืองไทย พี่สูด สุรชาติ จันทรเด่นดวง หรือ Art of Aud ในบรรยากาศสบายกับการพูดคุยถึงความรู้ชีวิตและแนวคิดการทำงานถ่ายภาพงานแต่งงาน

WHITE SHEEP

Interview by **iggy de Guy**

พี่ฮึดกำลังดำเนินกิจการอะไรอยู่บ้างครับ?

อาชีพช่างภาพเป็นหลักเลยครับ

ผมอ่านประวัติของพี่ฮึดมา แล้วก็พบว่า พี่ฮึด ไม่ได้เรียนจบมาทางสายออกแบบหรือสายศิลปะเลย แต่จบมาทางสายวิทยาศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย... ก็เลยอยากถามพี่ฮึดครับว่า อะไรคือแรงบันดาลใจที่ทำให้พี่ฮึดมาจับกล้องถ่ายรูปครับ?

แรงบันดาลใจเริ่มจากคุณพ่อที่เป็นคนชอบถ่ายภาพ และมีคุณอาอีกสองสามคนที่ชอบเล่นกล้องด้วย จุดเริ่มต้นแรกเกิดจากที่ผมได้เข้ามาเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรุ่นพี่อยากให้ช่วยถ่ายงานรับน้องให้หน่อย ตัวเราเองก็ไม่มีกล้อง เลยขอเงินคุณแม่มา 3,000 บาท ให้คุณอาช่วยหากล้องมือสอง เลยได้กล้อง Olympus OM1 กับเลนส์ 50mm และเลนส์ซูม 75-150mm นั่นคือ จุดเริ่มต้น เราก็ก็นั่งถ่ายบ้างไม่ชั่งบ้าง ไม่มีพื้นฐานอะไรมาก เลยเอารูปไปให้คุณพ่อช่วยวิจารณ์ ว่า ควรปรับปรุงอะไรบ้าง จากนั้นก็มีรุ่นพี่มาขอให้ช่วยถ่ายรูปปรับปริญญาให้ จำได้ว่า งานแรกได้ค่าเหนื่อย 500 บาท ดีใจมากๆ หลังจากนั้นก็มีงานถ่ายมาเรื่อยๆ ต้องขอขอบคุณคุณอาสองคน คุณอา ชาวลิต จันทร์เด่นดวง หรือ เสี่ยสุรัตน์ เปิดร้านอัดรูปที่ซอยเซนต์หลุยส์ 3 ให้โอกาสผมได้ไปถ่ายตามงานต่างๆ งานศพ งานบวช ได้ค่าแรงค่าถ่าย ม้วนละ 50 บาท หลังจากนั้นก็เก็บเงินส่วนเสียดตัวเองเรียนมาเรื่อยๆ

กับการเป็นช่างถ่ายภาพ พี่อุ๊ต้องเรียนรู้สิ่งใดมาบ้าง พี่คะไรมาบ้างครับ?

ต้องบอกว่า คุณพ่อ คือ ครูคนแรก ที่ให้คำแนะนำการถ่ายภาพทั้งหมด ควรยืนตรง
นี้ ใช้หน้ากล้องเท่านี้ ตอนแรกก็ไม่เข้าใจ ท่านก็เอาหนังสือการถ่ายภาพมาให้ดู แต่ก่อน
ที่สยามเซ็นเตอร์ ชั้น 2 มีร้านถ่ายรูปชื่อ Fotohobby มีคุณอาท่านหนึ่งเก่งมากๆ
ท่านชื่อ ไพบุลย์ มุสิกโปดก ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (ภาพถ่ายศิลปะ) ปี 2547
แต่ตอนนี้ท่านเสียชีวิตไปแล้ว ผมถ่ายรูปแล้วชอบให้ท่านวิจารณ์ คำวิจารณ์ของท่าน
คือ สดยอดของวิชา ได้ปรับปรุง Composition ภาพ กับจุดเริ่มของการพัฒนาการ
ถ่ายภาพได้อย่างเต็มที่

พี่อุ๊ชอบถ่ายภาพแนวไหน?

Landscape ตอนเรียนมหาวิทยาลัยจะชวนน้อง 2 คนไปสังขละบุรี ไปถ่ายรูปกัน
ถ่ายรูปก็ไม่มีกับวิวแม่น้ำ ถ่าย Portrait ก็ชอบเพราะมันหาเงินได้ เลือกทำงานได้
อยากถ่าย Landscape ไปเที่ยวแล้วถ่ายภาพมาขาย แต่เราต้องยอมรับว่า บ้านเรา
การถ่าย Landscape แล้วนำมาขาย หาเงินไม่พอ ไม่เหมือนเมื่อนอกที่ขายได้ดี
อีกอย่างเพราะ Landscape บ้านเราไม่ค่อยสวยด้วย

แล้วการเริ่มถ่ายภาพงานแต่งงาน?

ต้องขอขอบคุณ คุณอาเขาวลิต กับคุณอา สุรัตน์ ที่ให้โอกาสให้ผมถ่ายภาพหน้า
ชุมชนงานแต่งงาน ถ่ายไปเรื่อยๆ เริ่มสะสมประสบการณ์ จากการยืนถ่ายหน้า
ชุมชน เปลี่ยนมาเป็นการถ่าย Candid บ้าง จุดหักเหจริงๆ เริ่มจากยุคแรกๆ ที่การถ่าย
Wedding เริ่มเข้ามา ต้องขอบคุณคุณคุณต้น ภาสกรนนท์ เป็นคนแรกที่ทำให้วงการ
Wedding เริ่มมีการพัฒนา เป็นเชิงธุรกิจมากยิ่งขึ้น ถ้าดูประวัติศาสตร์ร้านถ่ายภาพ
Wedding Studio ในบ้านเรา เป็นแนวใต้หวัน ร้าน Taiwan Wedding Bridal
อยู่แถวบรรทัดทอง เปิดมา 50 ปีแล้ว สมัยก่อนการตลาดไม่ร้อนแรงเหมือนสมัยนี้
คุณต้นจึงเริ่มนำร้าน Marriage เข้ามา ตอนนั้นผมเดินไปสมัครงานที่ทิวหล่อ ไป
เจอร้านของคนใต้หวัน ขอบคุนจูลี ชื่อ ร้าน Wedding House ตอนนี้ชื่อว่า ร้าน
ซารีแวง เดอ ลามูร์ (Jardin De LaMour) เอา Portfolio ไปเสนอ เลยได้รับเข้า
ทำงาน เป็นจุดเริ่มแรกของการทำงานถ่ายภาพ Wedding อย่างเต็มตัว

การถ่ายภาพหวานแต่งงาน ยากไหมครับ?

การถ่ายภาพไม่ได้ยาก แต่การเข้าถึงลูกค้ายากกว่า การที่จะทำให้ลูกค้าของเราที่ไม่ใช่นายแบบ นางแบบมืออาชีพมาโพสต์ว่า บวกรั้วเราต้องทำความเข้าใจกับคู่สาวสวย พอลูกค้าเข้าใจแนวหวาน จะทำให้การทำงานง่ายขึ้น การทำให้ลูกค้าของเราสวยเหมือนนางแบบอาชีพ มันต่างจากการถ่ายสิ่งของ จัดมาดี ที่เหลือคือ ยิวไวให้โทนสวย การถ่ายภาพ Wedding จะแตกต่างจากการถ่ายภาพโฆษณา การตกแต่งภาพในภายหลัง แต่งภาพจะดูหลุด และด้วยการปริมาณภาพถ่ายที่มีจำนวนมาก ทำให้ทุ่มเทเวลากับการตกแต่งภาพไม่ได้มาก ต่างจากงานโฆษณา คือถ่ายและตกแต่งภาพให้ออกมาเป็นภาพเดียวแล้วออกสื่อต่างๆ

ผมอ่านในเฟซบุ๊กและมีสติพลายขอพี่ฮู้ด รู้สึกว่า พี่ฮู้ดเป็นคนละเอียดมาก พิถีพิถันทั้งในเรื่องของคน อุปกรณ์ สภาพแวดล้อม และสถานการณ์... การพิถีพิถันในสิ่งเหล่านี้?

ต้องละเอียดถึงขนาดว่า ในงานแต่งงาน ปลั๊กไฟอยู่ตรงไหน เดินสายไฟแล้วจะกวนกับการตกแต่งในงานแต่งงานใหม่ เช่น บวกรั้วมีสายไฟเต็มไปหมด ตัดหน้าซุ้ม โอกาสที่แขกผู้ใหญ่จะสะดุดก็มี ต้องวางแผนดีๆ ให้ลูกค้าเดินสบายๆ การวางแผนตำแหน่งไฟก็สำคัญ ต้องไม่กวนทัศนียภาพของงานด้วย ควรวางไว้ด้านหลังของซุ้มดอกไม้เพื่อความสวยงาม การถือไฟจะพยายามบอกน้องผู้ช่วยว่า อย่าข้ามหัวผู้ใหญ่ เราต้องให้เกียรติเจ้าของงาน ถ้าเราทำดี ลูกค้าก็รู้สึกดี ศรีธธาเราการให้เกียรติกันเป็นเรื่องสำคัญ

www.artofaud.com

www.artofad.com

ถ้าพูดถึงช่างถ่ายภาพ คนกับอุปกรณ์มีความสัมพันธ์กัน
อย่างไรครับ เช่น กล้องตือวดี อุปกรณ์ตือวเยอะ คนตือว
เท่ว ภาพตือวจะออกมามาดี เป็นอย่าวนี้ริเปล่าครับ?

ตือวมีหลายๆอย่าวประกอบกัน อุปกรณ์ดีได้ก็ดีครับเพราะ
เป็นการสร้างภาพพจน์ให้แก่ว่างภาพด้วย อุปกรณ์ดียิว
ไม่พอ ควรมีกลือวสำรอมด้วย เคยตือวอย่วานหนึ่ง ม่าน
ชัตเตอร์พิว พอดิพมมีกลือวสำรอมอย่ว 3-4 ตัว เลยช่วย
ไว้ได้ ส่วนเรื่อวของฝีมือการตือวเป็นเรื่อวที่พูดยาก มัน
อย่วที่มูมมอมของแต่ละคนมากกว่า จะแยกยิวไวยะหว่าง
ความรู้กับมูมมอม ประสพการณื ถ้าความรู้เราเยอะจาก
การอ่าน การศีกษาทีเป็นเรื่อวดี ดีตรงที่เรานำความรู้มา
แกไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ แต่ถ้าความรู้ทำให้เราตือวภาพ
เท่วใหม่ ก็ไม่จำเป็นเสมอไป มูมมอมดี พริเซ็นตีภาพเท่ว
ตถแต่วภาพสวย ภาพเราก็ชวยได้ เรื่อวของประสพการณื
ตือวนั้นศีกษาจากคนรอบชิว แต่ละคนมีประสพการณืที
หลากหลาย ถ้าเรารู้จักนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ทุก
คน คือ ครูของเรา ไม่มีใครเท่วสุด

อันนี้เป็นข้อความนะครับ ที่ผมเจอในเว็บของพี่อู๊ด น่าสนใจครับ “อยากแก้ว ต้องขยันทหาเวลาให้ตัวเอง” ข้อความนี้ มีความสำคัญอย่างไรบ้างครับ โดยเฉพาะกับ เด็กนักเรียน / นักศึกษาที่กำลังตามหาตัวเอง หรือกำลังฝึกฝนตัวเองให้แก้ว?

คนที่บอกตัวเองว่า “ไม่มีเวลาเลย” ตอบบอกว่า เป็นคำพูดที่ใช้ไม่ได้ คนเรามีเวลาเท่ากัน ทุกวันนี้ผมอ่านหนังสือก่อนนอนทุกวัน อ่านให้มีความทรงจำทุกๆวัน ผมเป็นคนชอบอ่านซ้ำๆแล้วไม่เบื่อ รู้สึกว่า การทำอะไรซ้ำๆ ทำให้เรากล่องขึ้น ต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะกับตัวเอง อีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญ คือ แรบบันดาลใจ และ ความมุ่งมั่นในตัวเอง ผมเป็นคนทำงานทุ่มเท ก่อนที่เราจะทุ่มเทได้ เราต้องรู้จักเอาเวลามาทำงานก่อน ต้องหาเวลาทุ่มเทเต็มที่

ในมุมมองของพี่ฮู๊ด คิดว่า การถ่ายภาพคืออะไร?

การบันทึกเหตุการณ์ที่เราเห็นตอนนั้น อยู่ที่เราจะแสดงออกมาในรูปแบบไหนให้คนที่มองภาพเราได้เห็น การถ่ายภาพอาจแสดงถึงความรู้สึกที่ช่างภาพมีต่อภาพนั้นๆ แสดงถึงภาพที่มีอารมณ์ ณ ตอนนั้น เราเก็บชีวิตหรือประวัติศาสตร์ให้คนอื่นได้เห็นต่อ อาจจะไม่ใช่มุมมองที่เราอยากได้ก็ได้นะ อีกอย่างของการถ่ายภาพเป็นอาชีพคือ ความเป็นกลาง อาจจะมีมุมมองที่เราอยากได้ กับ มุมที่ลูกค้าอยากได้ ต้องอยู่ที่ความพอใจทั้งสองฝ่าย บางครั้งการทำอะไรสุดซี้ไป จะทำให้เบื่อกันนะ เช่น งาน Fashion ที่ผ่านเข้ามาตามในแต่ละยุค เปลี่ยนเร็วมาก

อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุด ที่พี่ฮู๊ดได้จากการถ่ายภาพครับ?

ได้ความภูมิใจ มีรายได้ ชีวิตที่ดีขึ้น ผมเคยมีอยู่งานหนึ่ง ผมถ่ายให้ลูกค้าฟรีๆ เป็นลูกค้าที่ไม่ค่อยมีฐานะ ต้องพายุเรือแจวเข้าไปในบ้านแถวแปดริ้ว บ้านลี้ว่ะสิเก่าๆ เค้ายอมจ้างผม เพราะอยากให้ภาพงานแต่งงานออกมาดีที่สุดในสายตา แต่ผมเห็นฐานะของทั้งสองแล้ว ผมเลยคืนเงินกลับ ผมมองว่า การทำอะไรด้วยความภาคภูมิใจมันมากกว่าตัวเงิน

อยากเริ่มต้นถ่ายรูป ควรเตรียมตัวยังไง?

ถ้าเราคิดจะเป็นช่างภาพอาชีพจริงจัง ผมเชียร์ให้ซื้อกล้องตัวดีๆ ไปเลย ประมาณซัก 6-7 หมื่นก็โอเคแล้ว มีเลนส์ 2 ตัว คือต้องดูก่อนว่า ซองถ่ายเป็นแนวไหน ถ้าถ่ายงานพิธีงาน ใช้เลนส์ 24 - 70 mm ตัวเดียวก่อนเป็นอันดับแรก ผมว่า เป็นเลนส์ครอบจักรวาล ถ้าถ่ายแนว Candid แนว Life แนะนำ 2 เลนส์ 35mm และ 85mm ต้องดูว่า ตัวเองชอบแบบไหนกันแน่ พอมีรายได้แล้วเราค่อยซื้ออุปกรณ์ แต่ไม่ต้องลงทุนอะไรแพรวมาก ทุกวันนี้ผมใช้เลนส์แค่ 2 ตัวเอง 85 mm และ 14-24 mm ตัวอื่นแทบไม่ได้ใช้เลย ประกอบกับเราเป็นคนตัวเล็ก คิดถึงเรื่องสุขภาพมากๆ เราแบกกล้อง ต้องไม่หนักเกินไป เพราะเราเริ่มอายุเยอะแล้ว ถ้าทำงานแล้วเราเจ็บป่วย เราไม่อยากทำ ช่างภาพรุ่นน้องหลายๆคน พกเลนส์ 7-8 ตัว มันเกินความจำเป็นสุขภาพจะเสียด้วย

อุปสรรคที่หนักที่สุดของชีวิตการถ่ายภาพ?

เรื่องของการปรับตัว จากช่างภาพฟิล์มสู่ดิจิทัล ต้องเรียนรู้ใหม่ จากเคย
เก่งการใช้ฟิล์ม ล้างฟิล์ม ผมต่อมาเริ่มเรียนรู้คอมพิวเตอร์ เรียนรู้การ
ถ่ายภาพด้วยระบบดิจิทัล ช่วงแรกทำให้การส่วงานล่าช้า และเรื่องขอ
สี ปัจจุบันนี้มีโปรแกรมมาช่วยเรื่องการ Process สีภาพ ทำให้ทำงานง่าย
ขึ้น มีอยู่ช่วงประมาณ 3 ปีก่อน ตาผมเกือบมองไม่เห็น ผมทำเอง แก๊สเสีย
จนตาเสีย ปิดตาซ้าย เปิดตาขวา ดูภาพดำหมดเลย จริงๆมัน คือ เกิดดู
น้ำในกระจกตา ทำให้บังการมอง ตอนนั้นผมคิดว่า ต้อตบอดและหมด
อนาคตกับอาชีพนี้แล้ว หาหมอรักษาอยู่หลายเดือนก็ดีขึ้น จากนั้นผมก็หา
น้องๆ มาช่วยในเรื่อง Process สีแทน สุขภาพสำคัญมากๆ ถ้าเริ่มล่า
เริ่มเหนื่อย ต้อตบอดและพักผ่อน นี่คือ 2 อุปสรรคของผม ทั้งการเปลี่ยน
ยุคกล้อง และ สุขภาพ

เรื่องของการใช้เจลสีในการถ่ายภาพ?

การใช้เจลสีเป็นเทคนิคสมัยก่อน หยิบเทคนิคเก่ามาใช้ใหม่ อาจเป็นเพราะเด็ก
สมัยนี้ไม่รู้วิธีแบบนี้มากนัก ดีตรงที่ว่า เราสามารถเห็นภาพก่อนกระบวนการ
จบด้วยการแต่งภาพเลย ได้เห็นบรรยากาศต่างๆเป็น Guideline ที่สำคัญ
คือ เราสามารถแสดงภาพให้ลูกค้าได้ดูก่อน ลูกค้าเห็นหลังกล้องแตกต่าง
จากบรรยากาศจริง มันจะได้ความรู้สึกต่างกัน ต่างจากการถ่ายภาพและมา
ตกแต่งภาพภายหลัง ลูกค้าดูภาพที่หลังกล้อง อาจรู้สึกได้ว่า ภาพดูจืดไม่สวย
ผมเลยใช้ flash และเจลสีเข้ามาช่วย ถ้าลูกค้าเห็นภาพที่ไม่มีสีสั่นเลย กับ
ภาพที่เราใช้เทคนิคนี้ ความศรัทธามั่นตัวต่างกัน

นอกจากการถ่ายภาพแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่พี่ฮึดชอบทำนะครับ นั่นคือ การปั่นจักรยาน
อะไรคือจุดเริ่มต้นที่ทำให้พี่ฮึดปั่นจักรยานครับ?

ต้องขอบคุณน้ำท่วมนะครับ ครอบครัวผมต้องย้ายไปหัวหิน เมื่อ ไม่รู้ทำไร เดินไปร้าน
จักรยาน ชื่อมาคีนหนึ่ง ชีไปเรื่อยๆก็สนุกกับมัน เลยเริ่มปั่นจักรยานมาเรื่อยๆ ชอบมากๆ
เหมือนการถ่ายภาพ เริ่มสนุกกับมันคืออยากขี่ให้ดี และทำเพื่อสุขภาพ ทุ่มเทเวลาให้กับ
สุขภาพมากขึ้น ปั่นมา 4-5 เดือนแล้ว น้ำหนักลด หัวใจแข็งแรงขึ้น

พี่ฮึดปั่นไปที่ไหนมาบ้างหรือครับ แล้วเจอเรื่องราวประทับใจบ้างรึเปล่า?

นครนายก เขาใหญ่ เมืองกาญจน์ เรื่องราวประทับใจจะแตกต่างจากการถ่ายภาพ การ
ถ่ายภาพ คือ เราเอากล้องไป เก็บภาพความทรงจำกลับมา แต่เวลาขี่จักรยาน ผมจะไม่พก
กล้องเลย ความประทับใจจากการปั่นจักรยาน คือ เป็นการเก็บความทรงจำด้วยความทรง
จำจริงๆ ไม่ต้องเก็บภาพ แค่อายตาที่เราอววิว ภาพต่างๆที่ผ่านเข้ามา เหมือนเราได้ไปอีก
โลกหนึ่ง โลกแห่งความทรงจำ ความประทับใจกับเพื่อนๆนักปั่นจักรยานก็มีเยอะ ผมรู้สึกว่
มิตรภาพของคนเล่นกีฬาเป็นความช่วยเหลือกันและกัน คุยภาษาเดียวกัน

พี่อุ๊มือ-โรอยากจะฝากไปถึงน้องๆชาว undomag บ้างครับ?
ถ้ารักที่จะเป็นช่างภาพ ต้องมันศึกษาหาความรู้มากๆ จากตำรา Google จากพี่ๆช่างภาพด้วยกัน อยากให้น้องๆ อย่าคิดว่า ตัวเองเก่ง พยายามวางใจเป็นกลางว่า เราเป็นคนที่ไม่รู้ รอบข้างเรา คือ ครู อีกอย่างที่สำคัญ คือ การได้มาซึ่งความสำเร็จนั้น ต้องอาศัยเวลา คือ อย่าเร่งรีบตัวเอง คนที่เร่งรีบตัวเอง ต้องคิดว่าอย่างว่า อย่างเราเรียนหนังสือ ยึดต้องใช้เวลามากในการสั่งสมความรู้เพื่อดำรงชีพต่อ เช่นกันในการเป็นช่างภาพหรืออาชีพอื่นๆ คุณไม่มีทางประสบความสำเร็จภายใน 1-2 ปี ถ้ามีคนทีประสบความสำเร็จด้วยเวลาอันสั้น ผมก็ดีใจด้วย มันต้องมีพรสวรรค์ พรแสวงและโชคเข้าช่วยด้วย การทำอะไรก็ตาม 3 4 5 ปีแล้วค่อยประสบความสำเร็จ มันก็ไม่สาย แต่การจะควไว้ด้วยความสำเร็จให้ยาวนาน มันยากกว่า แต่ไม่ใช่ว่า จะทำไม่ได้ อยากให้น้องๆ ทุ่มเทเวลาให้กับตัวเองมากๆ อย่าประมาทกับชีวิต ความประมาท เช่น การจะเก่งได้ตลอดไป เราต้องศึกษาหาความรู้ไปเรื่อยๆ อย่าหยุดหาความรู้ ไม่มีอะไรแก่เกินเรียน อีกหนึ่งสิ่งสำคัญคือ เรื่องของสุขภาพ อย่าเป็นเหมือนผม ที่วันหนึ่งตาเกือบมอดไม่เห็น ทำวานผู้กัน สุขภาพก็ต้องมาคู่กันด้วย

ขอบคุณพี่อุ๊ที่ทำให้คำบทสัมภาษณ์ดีๆกับเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่อยากก้าวเข้ามาเป็นช่างภาพ และแนวทางการใช้ชีวิตให้เหมาะสม
- ชัย บ.ก. UNDO Magazine -

Web --> www.artofaud.com

facebook --> [artofaudstudio](https://www.facebook.com/artofaudstudio)

ขอบคุณ Spaceframe เอื้อเฟื้อสถานที่

UNDOMAG +

* EMAGAZINE FOR DESIGN *

ISSUE
03
P7.

DEADLY
VIPER

P7.

NOW

www.undomag.com

issuu.com

เป็นเว็บไซต์ที่รวม E-BOOK จากทั่วโลก มีทั้งหนังสือนิรสาร สมุดภาพถ่ายสวยๆ Portfolio ของ Graphic Designer และอีกหลากหลายหมวดหมู่ที่คุณสนใจ รับรองว่า มีไอเดียแปลกๆใหม่ๆให้คุณได้อ่านได้ชมแน่นอน และถ้าหากคุณสนใจจะทำ E-BOOK ของคุณเอง ทางเว็บไซต์อนุญาตให้คุณสมัครสมาชิกได้ฟรี เพื่ออัปโหลด E-BOOK ของคุณเองได้

โดยใช้ ไฟล์นามสกุล PDF ในการอัปโหลด เว็บจะอัปโหลดออกมาในรูปแบบเปิดหน้าหนังสืออ่านได้ทันที ไม่ต้องติดตั้งโปรแกรมใดๆเลย แล้วยังสามารถเผยแพร่โดยการ Copy Code ไปวางในหน้าเว็บต่างๆได้อีกด้วย สำหรับคนที่สนใจ กดลิ้งค์นี้เลย ไม่ผิดหว่าแน่นอน

Link --> issuu.com

เพิ่มเติมคอลัมน์ใหม่ของ Inspire online ด้วยเว็บไซต์สำหรับน้องที่ชอบงาน art ไม่ว่าจะเป็น graphic design ภาพถ่าย ภาพวาดประกอบ ชินมาราฟ แล้วก็อื่นอีกมากมาย

ใครมีเว็บแนะนำมาได้ที่ undomagazine@gmail.com

P
H
U
K
E
T

L
I
T
E

B
A
C
K
P
A
C
K
E
R

เดินเที่ยว

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ยามเช้า)

สถานที่อันสงบในโลกนี้มีอยู่ ณ ที่ใด เมืองเก่า
ภูเก็ทในยามเช้าก็เป็นหนึ่งในที่นั้น... ถ้าคุณอยู่ใน
ภูเก็ทแล้วอยากตามหาที่สงบ คุณไม่ต้องไปไหน
ไกลเลยครับ แค่อยากเดินเข้าสักหน่อย สัก
ประมาณตีห้า หรือตีห้าครึ่ง อาบน้ำ แต่งตัว และ
ออกมาเดินในเขตเมืองเก่ายามเช้าดู แล้วจะพบ
ว่า นี่แหละ คือสถานที่ที่น่าพักใจจริงๆ...
ด้วยบรรยากาศที่เงียบสงบ ไร้นักท่องเที่ยว เห็น
แสงอาทิตย์อยู่รูปร่างไหน เหล่านกพิราบออกมาพัก
ผ่อนคลายใจกันตามสายไฟฟ้าและหลังคา ไร้วีถี
ชีวิตที่รวดเร็วอย่างเช่นในเมือง และที่สำคัญ เรา
จะได้เห็นผู้เฒ่าผู้แก่ออกมาใช้ชีวิต ราวกับว่า
เมืองนี้กำลังย้อนเวลากลับไปในช่วงอดีตอีกครั้ง

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (กลางวัน)

เมืองเก่าในช่วงกลางวัน... บรรยากาศที่ได้พบในช่วงเช้ามันจะเริ่มหายไปแล้วครับ หนึ่งในเลยคือแสงแดดและความร้อนที่เข้ามา รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เริ่มเข้ามา นักท่องเที่ยวเริ่มเข้ามา บรรยากาศของการค้าขาย การทำมาหากินเริ่มเข้ามา แต่นั่นก็เกิดเป็นความสวยงามขึ้นมาอีกหนึ่งอย่าง เพราะร้านรวงในเขตเมืองเก่านี้ได้ตกแต่งร้านไว้อย่างสวยงาม ผสมผสานระหว่างความงามของศิลปะในอดีตและการออกแบบสมัยใหม่ลงไปได้อย่างลงตัว ซึ่งหลายๆร้านนั้นเป็นร้านอาหาร เราก็สามารถเข้าไปแวะชิมอาหาร รวมถึงเข้าไปถ่ายรูปเพื่อเก็บบรรยากาศได้เลยครับ

สวนเฉลิมพระเกียรติฯ

สวนเฉลิมพระเกียรติฯ

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ยามเย็น)

การมาเที่ยวเมืองเก่าในยามเย็น คงไม่มีสิ่งใดดี
กว่าการดูแสงอาทิตย์ที่กำลังลับขอบฟ้า พร้อมกับ
กับดูแสงไฟจากอาคารและห้างร้านที่กำลังส่อง
สว่างขึ้นมา เป็นช่วงเวลาที่ตั้งงามไปอีกแบบ แม้
จะกินเวลาไม่นานนัก แต่ก็นานพอที่จะให้เก็บไว้
เป็นภาพทงามๆทั้งในกล้องและในความทรงจำได้
ครับ

ถนนโอสาง

สี่แยกชาร์เตอร์

วัดบรมนิวาส

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (กลางคืน)

เมื่อแสงอาทิตย์ลับตาไป ท้องฟ้ามืดมน แต่ผู้คนกับตัวเมืองยังไม่มืดตามนะครับ ในเมืองเก่าเอง ยามค่ำคืนนั้นก็สว่างไสวไปด้วยแสงไฟจากอาคารบ้านเรือน และเต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวที่มานั่งพักอยู่ในร้านกาแฟที่ตกแต่งได้อย่างสบายตาและดูน่านั่ง และเดินถ่ายรูปกับอาคารบ้านเรือนในเขตเมืองเก่านี้ด้วยครับ

มังกรทองที่ลานเฉลิมพระเกียรติฯ

ซอยรมณี

SOI ROMMNEE

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ซอยรมณี)

ซอยรมณี ซอยเล็กๆที่เชื่อมต่อระหว่างถนนกลางและถนนติบก แต่เต็มไปด้วยอาคารแบบชิโน-โปรตุกีส และมีร้านกาแฟ่านั่ง และเกสต์เฮ้าส์ราคาถูกน่าพักอีกมากมาย เช่น เกสต์เฮ้าส์ Phuket 346 ครับ

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ร้าน “หนังสือ” ๒๕๒๑)

ถ้าจะให้พูดถึงร้านกาแฟในเขตเมืองเก่า ร้านแรกๆที่ผู้คนน่าจะนึกถึงได้ก็คือร้าน “หนังสือ ๒๕๒๑” นี้แหละครับ ที่ร้านนี้ นอกจากจะมีหนังสือดีๆให้ได้อ่าน และมีศิลปะสวยๆให้ได้ดูกันแล้ว หน้าร้านก็จะมีหนังสือ ไปสการ์ต แผ่นแม่เหล็กติดตู้เย็น รวมถึงเสื้อยืดสวยๆขายด้วยนะ ไปอุดหนุนกันได้ ร้านนี้อยู่ที่ถนนกลาง ซ้ำๆศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวครับ

www.room2521.com , www.facebook.com/room2521

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ร้าน "ECO cafe")

ร้าน ECO cafe เป็นร้านกาแฟที่ตั้งอยู่ที่ถนนพังงาครึ่ง
อยู่ใกล้ๆสี่แยกชาร์เตอร์เลย หาร้านได้ไม่ยาก เพราะสะดวก
ตามากด้วยป้ายร้านและเก้าอี้ที่ทำจากวัสดุรีไซเคิล เช่น
เศษฟางและกล่องนม ภายในร้านก็จะมีหนังสือให้อ่าน
และมีจักรยานให้เช่าด้วยนะครับ หรือถ้าใครที่มีความชอบ
ทางด้านภาพถ่าย การปั่นจักรยาน การเดินทางเที่ยว
ไปในธรรมชาติ ก็ลองเดินไปพูดคุยกับเจ้าของร้านได้เลย
ครับ รับรองได้ว่ามีเรื่องราวให้ได้พูดคุยกันเยอะแยะครับ

facebook : Eco Cafe'
ecocafepuket@gmail.com

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ร้าน job' and things)

ร้าน job' and things ไม่ใช่ร้านกาแฟนะครับ แต่เป็นร้านขายของแฮนด์เมดประเภทเสื้อผ้า และของตกแต่งห้อง แต่ละชิ้นน่าสนใจครับ ไม่ว่าจะเป็นหมอน ผ้า เสื้อคลุม กระเป๋า ก้าวไล และของตกแต่งกระจุกกระจิกอีกมากมาย ร้านนี้ตั้งอยู่ที่ถนนพังงาครับ หาได้ไม่ยาก จากวงเวียนน้ำพุ เดินเข้ามาที่ถนนเยาวราช จากนั้นก็เลี้ยวขวาเข้าถนนพังงา และมองหาร้านที่มีป้ายเขียนไว้ว่า "craft clothes" ซึ่งก็คือร้าน job' and things ครับ

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (ร้าน "ลาดยัย")

ร้าน "ลาดยัย" ตั้งอยู่ที่ถนนกลางศรีบ โกล้ำถนน
เยาวราช เอกลักษณ์ที่เห็นได้เด่นชัดของร้านนี้คือ
ของเล่นและตุ๊กต้ายอนยุค ที่เห็นแล้วก็ชวนให้ระลึก
ถึงความหลัง รวมถึงของตกแต่งต่างๆ ที่ดูย้อนยุค
เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นม้วนเทป หนังสือ หรือโปสเตอร์
ภาพยนตร์ ที่ร้าน "ลาดยัย" นอกจากจะมีอาหารและ
กาแฟแล้ว ยังมีห้องพักด้วยนะครับ มาเยี่ยมชมกันได้

facebook : Lard Yai Restaurant

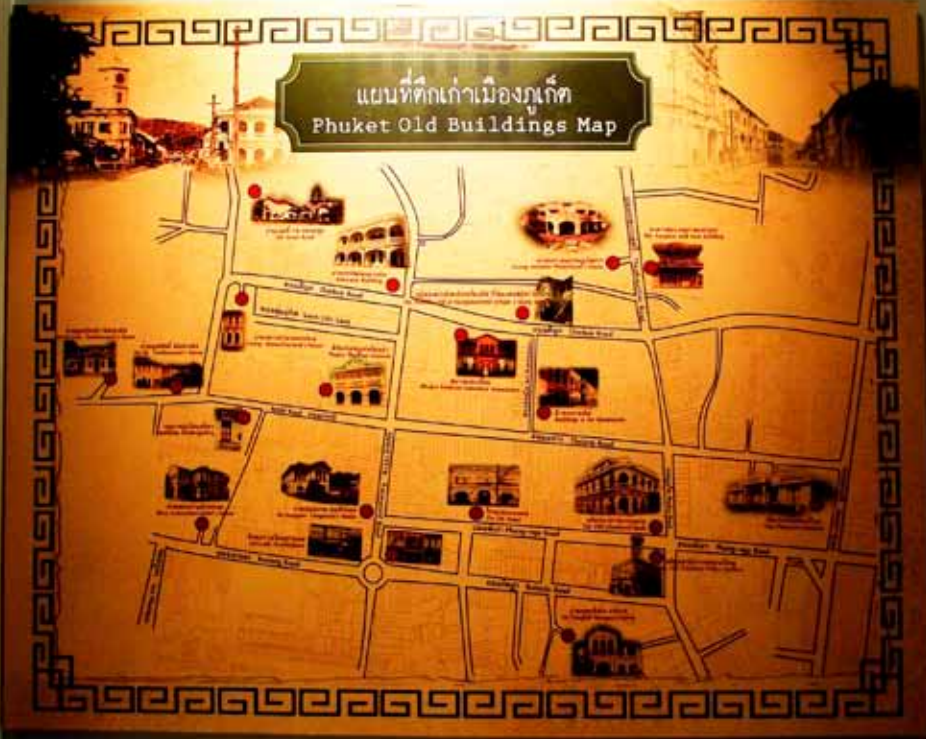
เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว)

บุคคลกลุ่มแรกๆที่มาอาศัยอยู่ในภูเก็ตคือชาวจีนครับ เพราะฉะนั้นจึงไม่แปลกที่ภาษาถิ่นภูเก็ต อาหาร และวัฒนธรรมของภูเก็ตส่วนใหญ่จึงมีรากฐานมาจากประเทศจีน และที่พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัวนี้ ก็ได้รวบรวมประวัติศาสตร์ของชาวจีนที่ได้มาอาศัยอยู่ในภูเก็ตตั้งแต่แรกเริ่มครับ ไม่ว่าจะเป็นชาวจีนกลุ่มแรก โรงเรียน อาชีพชุดแร่ และศิลปะ-วัฒนธรรม ผู้ที่สนใจเข้ามาเยี่ยมชมและค้นหาความรู้ พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัวตั้งอยู่ที่ถนนกระบี่ครับ ใกล้ๆถนนเยาวราช สามารถเข้าชมได้ทุกวัน เวลา 09.00 - 17.00 น. ในราคา 50 บาทครับ แต่ถ้านำกล้องเข้าไปถ่ายรูปด้วย ต้องจ่ายเงินเพิ่ม 200 บาทนะครับ (แต่ถ้าเป็นกล้องจากโทรศัพท์มือถือ เห็นเขว่าถ่ายฟรีนะ)

facebook : Phuket Thaihua Museum

แผนที่ตึกเก่าเมืองภูเก็ต
Phuket Old Buildings Map

เดินเที่ยว 3 : เมืองเก่า (พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว)

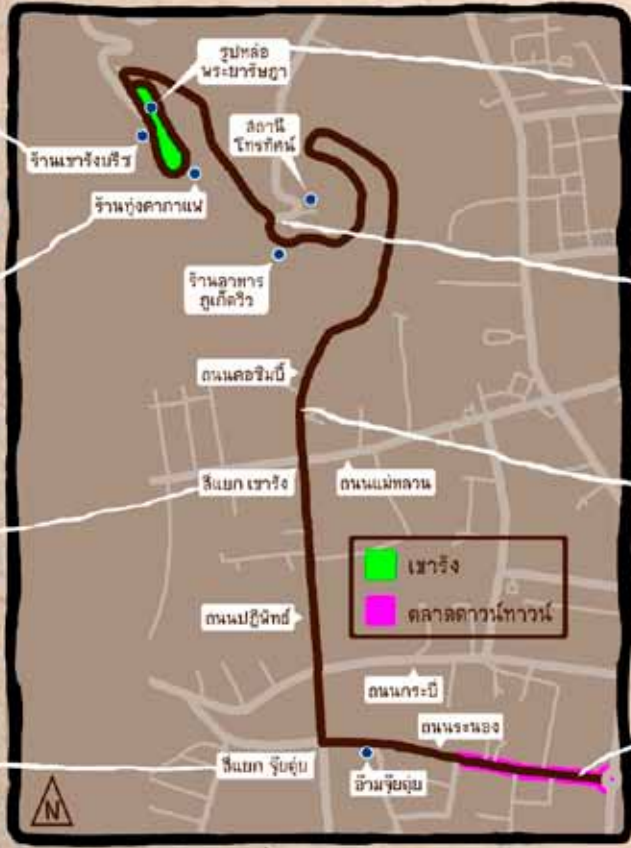
ส่วนเมืองภูเก็ตที่เห็นได้จากรถชมวิวนานาชาติ

เดินเที่ยว 3.5 : เขารัง

เดินเที่ยว 3.5 : เขารัง

ถ้าในกรุงเทพฯ มีตึกใบหยกไว้สำหรับดูเมืองเมืองกรุงเทพฯ จากมุมสูง ภูเก็ตก็มีเขารังไว้ดูภูเก็ตจากมุมสูงครับ แคมไม่เสียเงินด้วย... เขารังเป็นเขาลูกเล็กๆ อยู่ในตัวเมืองภูเก็ตครับ จุดเด่นของที่นี่ นอกจากจะเป็นจุดชมวิวของเมืองภูเก็ตแล้ว เขารังนั้นร่มรื่นไปด้วยแมกไม้ต่าง ๆ นานาพันธุ์ ชวนให้น่าเดินสูดอากาศหายใจเป็นอย่างยิ่ง รวมถึง เป็นสวนสาธารณะและสวนสุขภาพอีกแห่งหนึ่งของเมืองภูเก็ตด้วยครับ

การเดินทางขึ้นเขารังนั้นไม่ยากเลยครับ ถ้าให้จุดเริ่มต้นอยู่ที่ตลาดดาวเทาวน (จุดขึ้นรถโฟล์ดิง ว่าจะอธิบายในส่วนของ "นั่งรถเที่ยว" ครับ) เราก็ตรงมาเรื่อยๆ จนเจอสี่แยก จุ๊ยตุ๋น จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนนปฏิบัติและเดินตรงไปเรื่อยๆ จนเจอสี่แยก เขารัง แล้วเราจะเห็นทางเดินขึ้นเขา ให้เราเดินขึ้นไปเลยครับ ตรงไปเรื่อยๆ ตามถนนใหญ่ใช้เวลาเดินประมาณ 30 - 45 นาทีก็จะถึงยอดเขารังครับ ระหว่างทางของการเดินขึ้นเขา แม้จะเหนื่อยบ้าง แต่ก็มีส่วนดีจากใบไม้ต้นไม้ให้ได้ชื่นใจครับ และควรเดินชดริมถนนไว้ เพราะถนนเดินขึ้นเขารังนี้ยังมีรถวิ่งครับ และบางครั้งก็วิ่งค่อนข้างเร็ว จึงต้องระวังไว้ และอีกอย่าง การเดินขึ้นเขารังนั้นสามารถเดินขึ้นได้ตั้งแต่เช้า จนถึงประมาณ 4-5 โมงเย็นจะดีกว่าครับ เพราะเขารังตอนกลางวันนั้นจะมีแดดและเปลี่ยวมาก อย่าเดินขึ้นไปดีกว่าครับ

รูปหล่อพระยารัชฎาฯ ผู้ปกครองและทำนุบำรุงกุเกิดคนแรก
ตั้งอยู่บนเขารัง ที่ฐานของรูปหล่อมียาคำจารึก ดังนี้

“พระยารัชฎานุประดิษฐมหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง)
เกิดเมื่อวันพุธ เดือน ๕ ปีมะเส็ง พ.ศ.๒๔๐๐

อนิจกรรมเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ.๒๔๕๖
พ.ศ.๒๔๓๓ ดำรงตำแหน่งสมุหเทศาภิบาล ผู้สำเร็จราชการ
มณฑลภูเก็ต ปกครองหัวเมืองปักษ์ใต้ ๗ เมือง ได้แก่ ภูเก็ต
ตรัง พังงา กระบี่ ตะกั่วป่า ระนอง สตูล ได้ประกอบ
คุณประโยชน์แก่ราชการเป็นมรรคผลดีเลิศ ทำนุบำรุงความ
เจริญนานับการ เป็นรากฐานความก้าวหน้าสืบมาถึงปัจจุบัน”

เดินเที่ยว 3.5 : เขารัง (ยามเย็น... แดมให้ครับ)

ที่ต้องเขียนว่า “แดมให้” เป็นเพราะ เขารังยามเย็นนั้นเดินขึ้นมาดูได้ยากครับ มันมืดและเปลี่ยว อันตรายเกินกว่าจะให้เดินขึ้นมาได้ แม้แต่ขับรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ขึ้นมาก็ต้องระวังมากๆ เพราะเป็นเส้นทางโค้งและไม่สว่างนัก ผู้ที่ไม่ชำนาญทางควรจะมีคนขับ

พระพุทธรูปหน้าโบสถ์วัดมงคลนิมิตร
วัดนี้ตั้งอยู่ที่ถนนตีบุก หลังซอยรมดีบี
ด้านในวัดมีโบสถ์และอาคารที่สวยงาม
รวมถึงมีนุทารมจนที่ให้ข้อคิดและเตือนใจ
ที่เขียนเป็นแท่งภาษาไทยและภาษา
อังกฤษครับ

สับปะรดคาราเมล

สับปะรด

คาราเมล

แพย

น้ำตาลทราย

1

เตรียมสับปะรดไว้ โดยหั่นชิ้นหนาพอ
ประมาณ

2

นำน้ำตาลทรายแดง ใส่กะทะตั้งไฟโดยใช้ไฟปานกลาง
ปล่อยให้ตั้งไว้จนน้ำตาลเริ่มละลายและเปลี่ยนสี

5

รับประทานพร้อมไอศกรีม และราดท็อปปิ้งตามความชอบ

3

นำพวยเค็มที่ละลายแล้ว ใส่ลงในกะทะ คนพอเข้ากันแล้วปิดไฟ

4

นำสับปะรดลงไปวางในกะทะที่น้ำตาลและพวยที่ละลายแล้ว โดยคลุกเคล้าให้ทั่วทั้ง 2 ด้าน

การลาออกครั้งสุดท้าย

หลายๆ คนที่ได้เห็นชื่อหนังสือเล่มนี้ คงจะรู้สึก สะดุดตาสะดุดใจไม่ได้น้อย โดยเฉพาะคนที่รู้สึกไม่ชอบงานที่ตัวเองทำอยู่ กำลังเบื่อ อยากเปลี่ยนงานหรือ คนที่คิดตัดสินใจจะลาออก

การลาออกครั้งสุดท้าย ที่เขียนโดย ปณิศา ทงธนากุล จากสำนักพิมพ์ A BOOK เป็นการเล่าเรื่องจริงเกี่ยวกับชีวิตของตัวเอง ที่มี ความฝันเป็นชายหนุ่มที่อยากจะว่างงานโดยสมัครใจ หลุดพ้นจากเป็นลูกจ้างที่ต้องทำงานอย่างหนักจน ไม่มีเวลาสำหรับการทำอย่างอื่น เขาเชื่อว่าชีวิตที่ดีไม่ได้มีแค่วิชาการทำงานท่ามาหากิน แค่วิชาเดียว

ลองมาติดตามหาคำตอบกันว่า เขาจะเป็นชายหนุ่มที่ ว่างงานโดยสมัครใจและมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร กับการ ว่างงานจากการลาออกครั้งสุดท้ายของเขา หนังสือ เล่มนี้คงเป็นหนังสือที่พลิกวิธีคิดและอาจจะพลิก ชีวิตการทำงานของคุณให้กลายเป็นคนว่างงานแบบ เขาบ้างก็เป็นได้

บนโลกนี้มีคนว่างงานตั้งเป็นล้านๆ คน
มันน่าสงสัยไหมว่า การว่างงานมีดีอย่างไร
ทำไมคนถึงมาว่างงานกันเยอะขนาดนี้
พวกเขาทำอะไรดีๆ ที่เราไม่รู้รึเปล่า ?

Poem and Illustration by **Kradoo**phan

สีบแสงแดด	แสนแสงดาว	พราวสาดส่อง	เสียงเราสอง	ร้อยเรียงรัก	ร้องเรียกหา
ร้อยคำหวาน	ผ่านสายธาร	ลั่นดารา	ร้องเรียกฟ้า	เป็นพยาน	แรงรักเรา

สิ้นแสงแดด	สุดแสงดาว	พรางพราวหาย	กายแนบกาย	ใจแนบใจ	ไฟติดถึง
ร้อยคำหวาน	ติดตริ่งตรา	ตราติดตริ่ง	หวนคำนึง	ติดถึงเธอ	เธอกถึงเรา

Wedding

บ่ายวันเสาร์ อากาศครึ้มฟ้าครึ้มฝนตาม
ประสานบรรยากาศเดือนหก ข้าพเจ้านั่งฟังเพลงเสียว
ใส พลาวปกอกแอ๊ปเปิ้ลเขียวไปอย่างสบายอารมณ์ที่สุด
แต่แล้วทุกอย่างหยุดลงเมื่อแตรรถมอเตอร์ไซค์ส่งเสียว
สูงโหวกเหวกอยู่หน้าบ้าน ตามด้วยสำเนียงคุ้นเคย
“ไปรษณีย์คราบบ” ทั้งเสียว รถเสียวคนพากันทลาย
อารมณ์ละมุนขอวันหยุดสุดสัปดาห์ ข้าพเจ้าเดินไปเปิด
ประตูพร้อมแอ๊ปเปิ้ลเขียวผ่าซีกที่คาอยู่มือ “ขอบคุณ
ค่า” ยัวไม่ทันได้เปิดชอว์ก็เตาได้อย่างไม่ต้องสงสัย ด้วย
สีสันและลวดลายขอขบอบกยี่ห้อมากกว่า มันคือ การ์ด
แต่งงาน น่าจะมีใครสักคนทำการ์ดเชิญไปวานแต่ให้มัน
หรือหาชวนไปบ้านนะ ข้าพเจ้าปิดเพลง เอาแอ๊ปเปิ้ลเข้า
ตู้เย็นและลวมือเขียนบทความฉบับนี้อย่างใจเย็น ---

ต่างคนต่างสถานการณ์ต่างกรรมต่างวาระ
แต่ละผู้แต่ละนามล้วนมีอกักปกริยาโต้ตอบกับการได้รับ
การ์ดเชิญวานแต่ก็ไม่เหมือนกัน บ่าวไปในทาบวก บ่าว
ไปในทาบล บ่าวไม่แยแส และมีบ้างที่ตื่นเต้นใส่ใจ
ข้าพเจ้าขอจัดหมวดหมู่การลำดับเรื่องออกเป็นสามตอน
ก่อนแต่ง ระหว่างแต่ง และหลังแต่ง

ก่อนแต่ง

ขอลอกตัวก่อนเลยว่า ข้าพเจ้าไม่ได้มี
อคติกับการแต่งงาน แต่จากประสบการณ์แค่บักไม่
ค่อยเห็นใครให้ความสำคัญกับสาระของการร่วมหอ
ลวโลนนี้เท่าไรนัก เพราะส่วนใหญ่พอได้รับการ์ด
หรืออีการ์ดก็ตามที มักจะพรวดถามแต่ว่า “ฉันจะ
ใส่ชุดไหนดีอะ แกมีชุดหรือยัว ไปซื้อใหม่ ฉันไปเป็น
เพื่อน” “ใส่ชอว์เท่าไรดี ฟ้าใส่เท่าไร สนิทหรือเปล่า
น้อยไปปะเนี่ย น่าเกลียดเปล่าอะ” “เฮ้ย โตะจิ้นหรือ
คือกเทลเนี่ย ยี่เก็จยีนอะ ก็นักล้าบาก” “มันท้อ
เหรอ จริวอะ กะใครเหรอ เมือไหร่ อรียายย ทำไม
ฉันตกข่าว” “อะไรยุคนี้คลุมถุงชนมีด้วยเหรอตัว
เธอว” “น่าจะแต่งได้ตั้งนานละ เหนียวยานละเนี่ย”

น้อยถ่วงน้อยมากประมาณ 2.15867%
เห็นจะได้กระมังที่ข้าพเจ้าจะได้ยินเสียวแซ่ชอว์ของผู
ได้รับเชิญว่า “เราอะเตรียมอะไรไปแสดงความยินดี
กับบ่าวสาวดี” “โห ดีใจแทนเลยนะคุณีเหมาะกันมาก”
“น่ารักเนอะ น่าอิจจจัว” มันก็มีบ้างแต่ก็อาจตามมา
หลัหมดจากคำถามชุดข้าวบง

ระหว่างแต่

ผู้คนต่างพะว้าพะวักอยู่เสื่อผ้า หน้า ผม และ นมปลอม (กรณีผู้เข้าร่วมงานเป็นสตรี หรือกึ่งสตรี) รวมถึงของที่ต้องหย่อนลงในกล่องรับเงินรูปหัวใจ จากนั้นเข้าสู่ด้านเซ็นคำอวยพร เอาละสิไม่ได้เตรียมมา คิดไม่ออกอะ เปิดถอยหลังไปสักสี่ห้าหน้าและลอกของเขา มา อ่าลิ้มดัดแปลงเล็กน้อย ให้อูเหมือนคิดเอง ต่อมา เมื่อเดินเข้าสู่บริเวณจัดงานผู้คนก็เริ่มกระชวนการกิน กิน และกิน อ้อ ถอยไปหนึ่งก้าวต้องถ่ายรูปเป็นชโยกับ ป่าวสาวที่หน้าตาอิดโรยจากการแหกขีตาตื่นมาเตรียม ตัวแต่หน้า ทำผม เข้าพิธีหมั้น (เป็นส่วนใหญ่) และยืน ขาเข้รับแขกสำหรับงานเลี้ยงชวเ็นเป็นชั้วโมวๆ รวมทั้งยกมือสวัสดิท่่านผู้มีเกียรตินับสิบนับร้อยครั้ว นี้เพื่อน แม่ น้อป่า หลานลว เพื่อนคุณอา เอ้อ เพื่อนสนิทมา “รอก่อนนะแกแป็บนี้ว ผู้ใหญ่ทั้งนั้นเลย” ทั่วไหนละ อ้อ ทั่วตอนกิน กินไม่ยั้งแม่กระทั่งชวพิธีกรเชิญบุพการีบ่าว สาวกล่าวให้พร ก็ยั้งได้ยืนเสียวชอนกระบจางนไม่ขาด สาย หรือระหว่างฉายสไลด์เรื่องราวความรักอันสุขกอม ของเจ้าภาพจัดงานก็ยั้งควมีเสียวแก่วกระบแก่ว และ เสียวผู้คนหัวเราะหยอกล้อขบขันทั่วที่ภาพที่ฉายไม่มีอะไร น่าตลกสักน้อยนิด สไลด์จบปรบมือไชโยๆ ตัดเค้ก เดิน ถ่ายรูปตามโต๊ะ เหมือนส.ส.หาเสียว เป็นอันเสร็จสิ้น กระบวนความ (ขอก๊ยกหากลำดับเหตุการณ์ผิดไป)

หลังแต่

ทุกคนหน้าตาเบิกบาน เตรียมพร้อมร่าลากันก่อนแยก ย้ายกันไป “อืมเนอะ อาหารอร่อยดี แต่เบคอนพันหน่อไม้ ฝรั่งแอบเค็มอะ” “คนที่ขึ้นไปกล่าวบนเวทีคนแรกใครนะ หน้าคูนมากเลย ใช้พ่อเจ้าสาวป่าวนี่” “เอ๊ะ ตกลวงสอง คนนี้เขาเจอกันได้ไวนะ เมื่อกี้ไม่ทันดู” “ชุดเจ้าสาวสวย เนอะ” “เจ้าบ่าวเขาดูดีกว่าตอนที่พวกเราเคยเจอนะว่า ไหม” “ตกลงขอเบอร์คนที่เจอหน้าห้องน้ำมาหรือเปล่า” และงานเลี้ยงฉลองการแต่งงานเพื่อประกาศให้ประชาชนรู้ ทั่วความรักความผูกพันของสองเราก็จบลง

ข้าพเจ้ามีวางแผนการแต่งงานกับเขาไว้เหมือนกัน เพียง แต่กว่าจะถึงวันนั้นก็ได้แต่เฝ้าสังเกตการณ์และตั้งคำถาม อยู่ในใจอย่างสม่ำเสมอว่าคนเราจัดงานแต่งงานเพื่ออะไร วันสำคัญของเราทำไมเราให้ความสำคัญกับคนอื่น ให้ความสำคัญกับห้องจัดเลี้ยง อาหาร ขวช่าร์วย แน่นอน สิวเหล่านั้นเป็นองค์ประกอบในการรับรองและตอบแทนผู้ มาร่วมแสดงความยินดี แต่ใครยินดีกับคู่รักอย่างบริสุทธิ์ ใจบ้าง ใครเป็นพยานความรักของเราจริงๆ บ่าว เมื่อข้าพเจ้าหาเหตุผลและวิธีการดำเนินการจัดงาน แต่งานดีๆ ได้เมื่อไหร่ ข้าพเจ้าก็จะบรรจจจัดงานใน ฝันตามแบบฉบับของข้าพเจ้าเมื่อนั้น...

Twenty Three 'n Down on One Knee

An uptake on couples marrying young

“Is she pregnant?”

Yep. That’s the reply you get these days when you announce you’re getting married at 23. Fresh out of college, barely starting a career, and whoa—oh! A medium-sized shiny rock on your finger and wedding invitations on Facebook to your high school buddies, some whom are clearly wondering... why the rush?

What is this need to get married right this second when there’s so much more you can accomplish with your life? Your career has just begun, so how will you cope financially? I mean, you can’t keep asking your parents for money forever, can you? And what about not being mentally ready? Are you really ready to commit to someone when you don’t even know who you are? Because let’s face it... at 23, who does?

There’s an endless stream of questions acting as shields, blocking off every Cupid’s arrow of love, or in this case, the idea of marriage. So most of us (who are in loving, committed relationships, I might add) don’t even consider it until we’re in our late 20s or 30s.

But let’s put these questions aside for a second. What ever happened to the old notion of love and wanting to spend the rest of your life with that one person? Call me old fashioned, but I’d want to start my life with the one I love as soon as possible.

Ok. Now would probably be the time you think I’m a love-struck teenager who needs to be brought back to reality. So let me be clear: I am not delusional. I don’t think that getting married young is an easy task. But I also don’t think that getting married when you’re older makes it any easier.

“Age doesn’t really matter,” said Ony Homhual, engaged to her boyfriend of 6 years and planning her wedding at 23. “Some people who are a lot older than us still aren’t ready for marriage. Some never will be. If you feel that you are mature enough to be responsible, not just for yourself, but for the other person as well, then what’s to stop you?”

Two words : money issues.

Yes, we may not be financially secure in our early 20s, but that doesn't mean we can't manage. We just have to accept the fact that we won't be enjoying luxurious holidays in Europe or living at The Met condominium. I for one know that when I'm at that stage in life where I can afford all this stuff, my ovaries would probably have shriveled up and died.

Which brings me to my next argument: despite the advances in medical technology, we are still human beings and our clock is ticking. We delay marriage in hopes that we can have babies even in our 40s. (Which we can, but at what risks?) And while the male fertility lives on, us women's do not. The problem with many people is that they live in denial—thinking that science can rescue them, feeling almost invincible as though they will never get old. But nothing stops time. And I don't want to be sixty when my child celebrates her twentieth birthday.

So we really don't have to perfect our lives before we settle down. We keep postponing this decision because we're too busy with our own stuff.

Question: when are you not 'busy'?

Answer: you are never not busy.

"It's about time we got married," said Jib Chatrabhuti, 24, who married her college sweetheart a year ago. "There won't be a better time to get married, especially since Krypt (her hubby) will be ridiculously busy after finishing med school."

So instead of waiting for that point in life when you are 'free', just take the leap and do it. In the future, when you are swamped with work, at least you wouldn't have to also worry about dying alone.

And as for all this stuff about discovering who you are before you get married, if you wait 'til enlightenment, you may in fact, never get hitched. Because self-discovery is a never-ending process. There is no label through life: 'moody teenager', 'party animal', 'workaholic', etc. You discover something new about yourself everyday. So don't think of marriage as closing the door to discoveries. Marriage can also open the door to them.

So to make this decision, all you really have to know is...

Is this the person you want to spend your life with? If the answer is yes, then nothing...not even an army of shields should stop that Cupid's arrow from shooting you right in the heart.

MIX & MATCH

“I WANNA ROCK” นี้คือคอนเซ็ปต์ขอ mix and match ครั้งนี้ที่ตั้งใจไว้ค่ะ แต่ไม่ได้อยากจะ ร็อกแข็งแรงแทะมัดทะแมงหรือค่า สาวๆ อย่างเราจะ แปลงร่างเป็นชาวร็อกก็งั้นก็ ก็อยากเป็นร็อกเกิร์ลที่แอบ เซ็กซี่เซ็กซี่ผสมด้วย ดังนั้นสีหลักที่จะใช้ในการแมทช์ครั้งนี้ เคนเลือกที่จะใช้สีดำเป็นหลักในการเลือกเสื้อผ้าและเครื่องประดับอื่นๆ ...ตั้งใจว่าจะคลุมโทนดำทั้งหมดนั้นเอง ฟ้าดู ธรรมดาจิวสำหรับหลายคน แต่จริง ๆ แล้วการแต่งตัว ด้วยสีโทนเดียวทั่วตัวให้ออกมาดูเก๋ ไม่เรียบ ไม่จืดชืด เป็น เรื่องท้าทายความสามารถของผู้ที่สวมใส่มากนะตัวเอง...

สิเดียว! “จะแต่งอย่างไร ไม่ให้ดูเวียน เวียน เอา ท์” คุณต้องมีชั่วโมงบินสูงในเรื่องการเลือกพอสสมควร ซึ่ง วันนี้เคมีมาบอก

“ความโปร่ง ความหนาของเนื้อผ้า ช่วยเพิ่ม หรือลดระดับความซอฟท์ของโทนสีได้ในกรณีที่ใช้สีเดียวในการแต่งตัว” แต่เทคนิคข้อเดียวก็สามารถเลือกได้ตั้งแต่ เสื้อผ้ายันเครื่องประดับเลย ไม่เชื่อมาพิสูจน์กัน

วันนี้เคนเลือกเสื้อยืดสีดำคอกลมปกติ จับเข้า คู่กับกางเกงยีนส์ทรงกระบอก ฟอกสีให้ดูเก่าๆ เคนนำ มาตัดขาให้สั้นแล้วใช้วิธีพับชายขาขึ้นแทนการเย็บเพราะ ไม่มีจักรค่ะ แนะนำนิดนึงว่า การแต่งดำทั่วตัว คุณต้อง เปลือยผิวให้มากที่สุด ต้องมีพื้นที่ว่างให้เห็นบอดี้ของตัว เอนะคะ ถ้าใส่ปิดมิดชิดหมดคุณจะถูกตูด ดูจืดไปเลย ควร หลีกเลี่ยงการใส่กางเกงยีนส์ฟ้าหนาๆ หรือทรวบออลสูง ควรเลือกเป็นรัดรูป พอดีตัว หรือถ้าหุ่นดีขาสวย แนะนำ ใส่ฟ้าหนวดำไปเลยจ๊ะ แซบเวอร์! เซ้อฉั่นสิ.. เทคนิคนี้คน อ้วน คนขาตันเลี่ยนนะคะ มาใส่ขาสั้นเตอะคะ ไม่ต้องอาย เซลลูไลท์ มันจะทำให้คุณดูเพรียวขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อจริง ๆ

START ROCKIN

จบเรื่องเลื้อและกางเกงแล้ว แสนจะง่าย
มากในการสวมใส่.. ขึ้นตอนต่อไปนี้สำคัญมาก
การเลือกพรีอบ และเครื่องประดับแต่ละชิ้นให้เข้า
ชุดและเหมาะกับคุณ ...ครั้งนี้เคชขอจัดเต็มค้
หลายคนกลัวมากกับการใส่เครื่องประดับหลายๆ
ชิ้น ไม่ต้องกังวลไปนะคะสาวๆ การแต่ง “เยอะๆ”
อย่างไรไม่ให้ดูลิเก? เป็นเรื่องการฝึกฝนล้วนๆค้
สู้ๆ ...มาดูดีกว่าว่าเคชใส่อะไรบ้าง
เครื่องประดับเคชเน้นเป็นสีทองปนดำขัดแวววาวๆ
วับๆ โดยเฉพาะแหวน ไซไลท์ขอชุดนี้อยู่นี้นิวเลย
ค้ มีทำใส่ใส่ไปเลยให้ครบทุกนิ้ว เพราะด้วยความ
ที่เลื้อผ้าชิ้นหลักเราดูเรียบๆ ดังนั้นการถมเครื่อง
ประดับเยอะๆ จึงมองดูไม่ขัดตาเท่าใดนัก

เช่นเดียวกันกับเข็มขัดและรองเท้าเคช
ยังควเลือกเป็นสีดำค้ ...แต่คราวนี้เคชเลือกเป็นหนัง
แก้ว ซึ่งเป็นหนังที่มีผิวมันวาวมาสวมใส่ เพิ่มลูกเล่นให้
ชุดและเพื่อให้บาลานซ์กับความเวาของเครื่องประดับด้วย
...ความซิคขอชุดนี้อยู่ที่ถุงนอนผ้าโปร่งไม่มีลายค้ ไม่
วันจะทำให้เราดูรกและเยอะเกินไป.... เคชหยิบถุงนอน
สวมคู่กับรองเท้าล้นสูง เป็นเทคนิคแก่ใจส่วนตัวเพราะ
กางเกงสั้นมาก ...แต่ว่ามันก็ช่วยให้ลุคเรากลายเป็น
สาวร็อคก็แอบเซ็กซี่ ดึงดูดสายตาได้ดีเลยทีเดียวเชียว
ท้ายที่สุดการจะเป็นร็อคเกิร์ลควรเลี่ยงการทำผมยาว
ตรงนะคะ เซ็ตให้ยุ่งๆ เพิ่มวอลุ่มผมด้วยลอนไฟป่าปิด
หน่อย ใ้พอดิกับชุดที่สวมใส่ จะช่วยเพิ่มเสน่ห์ให้กับชุด
และคุณได้มากเกินคาด ลองกลับไปแต่งกันดูนะคะทุกคน

SEND MAIL TO

เพื่อนๆ คนไหนมี idea เจ๋งๆ อยากแบ่งปันส่ว
ผ่าน idea นั้นมาที่
undomagazine@gmail.com
ใต้ค้: เราพร้อมน้อมรับ idea
จากทุก ๆ คนเสมอค้

dragon's dogma

สวัสดีครับเพื่อนๆชาว UNDO Magazine ทุกท่าน มาพบกับอีกเช่นเคยนะครับ ฉบับนี้กระแสเกม console ที่โด่งดังมาในตอนนี้ เรียกได้ว่าการพูดถึงและตีวงระกุ่ม่วนเป็นข้อมูลกันอย่างกว้างขวาง คงไม่พ้นเกม Action-RPG อย่าง Dragon's Dogma เป็นแน่แท้ครับ

อะไรที่ทำให้เกม Dragon's Dogma ต่อไปนี้ ผมขอเรียกย่อๆว่า DD นะครับ เป็นที่กล่าวถึงอย่างกว้างขวาง คมต้องบอกว่าเกม DD เป็นเกม Action-RPG แบบ open world ที่มีสถานที่ให้เราได้สำรวจกว้างขวางมากมาย ในโลกแฟนตาซีที่มีมังกร ครีฟฟิน ไวธร้าและเหล่าสัตว์ประหลาดในเทพนิยายมาให้คุณได้เผชิญหน้ากับมัน ตัวเกมเน้นรวมกลุ่มกับเพื่อนๆในปาร์ตี้ให้ครบ 4 คนแล้วออกไปลุยๆๆได้อารมณ์เดียวกับ Monster Hunter 555 พอคุ้นๆอารมณ์นี้ไหมครับ DD ให้ความรู้สึกแบบฝรั่งแบบเดียวกับ Demon's Soul และ Dark's Soul แต่ไม่ได้ฉายเดี่ยวเข้ามาคนเดียวแบบ 2 เกมนั้น แบบนอนความยากของเกมนี้จึงไม่ถึงขั้นอยากปาจอยทิ้งแบบ 2 เกมที่ว่ามา และให้อารมณ์ open world โลกกว้างๆแบบเกมรูนูปิกหัวเข้า อย่าง Skyrim แต่มีดีที่หน้าตาของตัวละครออกมาแบบมาให้ "ชวนมอง" กว่าเกมจากผู้สร้างที่เป็นฝรั่ง

ดูแล้วครับ เกม DD นี้สร้างโดยทีมงาน CAPCOM ที่ใส่ใจในหน้าตาความสวยงามของตัวละครอยู่ในระดับที่น่าพอใจเลยทีเดียว แดมด้วย action แบบริ้วปู้ปี้แหลกท่าโอเวอร์ๆตามสไตล์เจ้าพ่อเกม action 555

สมัยตอนที่ Monster Hunter ออกใหม่ๆ ผมเองเป็นคนที่ไม่ได้เล่นเกมแบบ online ครั้งจะฉายเดี่ยวไปจับมังกรตัวใหญ่นั่น ก็คงจะไปไม่ได้ถึงดวงดาวแน่ๆ เคยลองเล่นแบบ offline แล้วเข้าไปไม่ถึงเลยจริงๆ รู้สึกว่ายากมาก พอ Demon's Soul กับ Dark Soul ออกมาก็ชื่นชอบในระบบของเกมกับบรรยากาศที่มากในเกมนะ แต่มัน Hardcore เกินความสามารถของผมไปเยอะ ตอน Skyrim มาใหม่ๆ ผมก็เล่นกับมันได้นานพอสมควรเลย เดินทางกับไกลข้ามโลกสนุกมาก แต่ระบบ party มันไม่ค่อยได้ตั้งใจเท่าไรหรอกนะ แต่เกม DD เรียกได้ว่าสร้างอารมณ์รวมกลุ่มปาร์ตี้แล้วไปตีกับสัตว์ประหลาดตัวใหญ่ๆ แนวเดียวกันเลย แต่ที่น่าสนใจเพิ่มขึ้น คือ ระบบ Pawn นี่ทำให้เล่นคนเดียวได้ง่ายขึ้นจริงๆ ครับ ซึ่งถ้าเราเล่น offline เราก็ต้องเสียค่า RC ในการจ้าง Pawn ที่เหลือนะครับ ซึ่งจะแตกต่างกันตามเลเวลของ Pawn นั้นเอง ซึ่งในระบบ online นั้นถ้าเรา add เพื่อนผู้เล่นคนอื่นๆ เข้าไปใน list ของเรา เราสามารถขอยืมตัว Pawn ของเพื่อนมาเข้าปาร์ตี้กับเราได้ ซึ่งความสนุกอยู่ตรงที่ขอยืม ก็จะได้ใช้ความสามารถของ Pawn รวมถึงประสบการณ์ของ Pawn ตัวนั้นๆ ช่วยเหลือในการผ่านด่าน เดินทาง หรือทำควสของเรา ส่วนผู้ให้ยืมก็ได้ค่าประสบการณ์จาก Pawn ที่ถูกยืมไปหรือได้รับ items มาเป็นของขวัญติดไม้ติดมือกลับมาด้วย ตรงนี้แหละที่ถือว่า CAPCOM ทำการบ้านมาดีเอาข้อดีของเกมอื่นๆ มาทำเกมของตัวเองขึ้นมา

โดยรวมแล้วระบบในเกมก็แทบจะไม่แตกต่างไปจากเกม Action-RPG Open World เกมอื่นๆ คือ มีการเก็บเลเวลเพื่อไปอัพค่าต่างๆของเราและทีม รับเคสจากชาวบ้านรายทาง เดินสำรวจไปยังที่แปลกใหม่ก็ง่ายตามความสามารถของเราที่จะตื่นตึงไปถึง แนะนำไว้อย่างหนึ่งครับ เกมนี้แม้จะไม่โหดเท่า Demon's Soul ที่ตายทีแล้วแล้วเริ่มใหม่ตั้งแต่ว่าจุดเซฟที่เดินเลยมาแล้วตั้งไกล แต่ก็ประมาทไว้ใจกับระบบ auto save ไม่ได้ครับ เกมจะมีอยู่แค่เซฟเดียว แต่เราสามารถ manual save ได้บ่อยครั้ง แนะนำให้เซฟไว้บ่อยๆครับ บางทีเจอแค่กลุ่มโจรภูเขาระจิกๆที่เคยปราบมาง่าย ๆ แต่รอบนี้มันแอบเข้ามาจึ้มๆทำเอาตายต้องเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่ว่าจุด auto save ก็ได้ครับ

แนะนำสำหรับคนที่ชอบเล่นเกมแนวแฟนตาซีมีมังกรและเหล่าสัตว์ประหลาดต่างๆมา ให้เราได้อัดฉีดมือ คนที่ชอบตัวละครหน้าตาสวยงาม และไม่แคร์สำหรับท่าแอคชั่นที่เวอร์ๆ ทั้งท่าของอาวุธหลักและอาวุธเสริม การใช้เวทย์ที่ดูอลังการแต่ไม่โอเวอร์มาก แบบแนว JRPG จำ ชอบเกมแนวปาร์ตี้ลุยกันเป็นกลุ่มมากกว่าฉายเดี่ยวข้ามาคนเดียว ชอบสำรวจโลกและเก็บของมาตีผสมเพื่ออัพเกรดตัวเราให้แกร่งยิ่งขึ้นไป

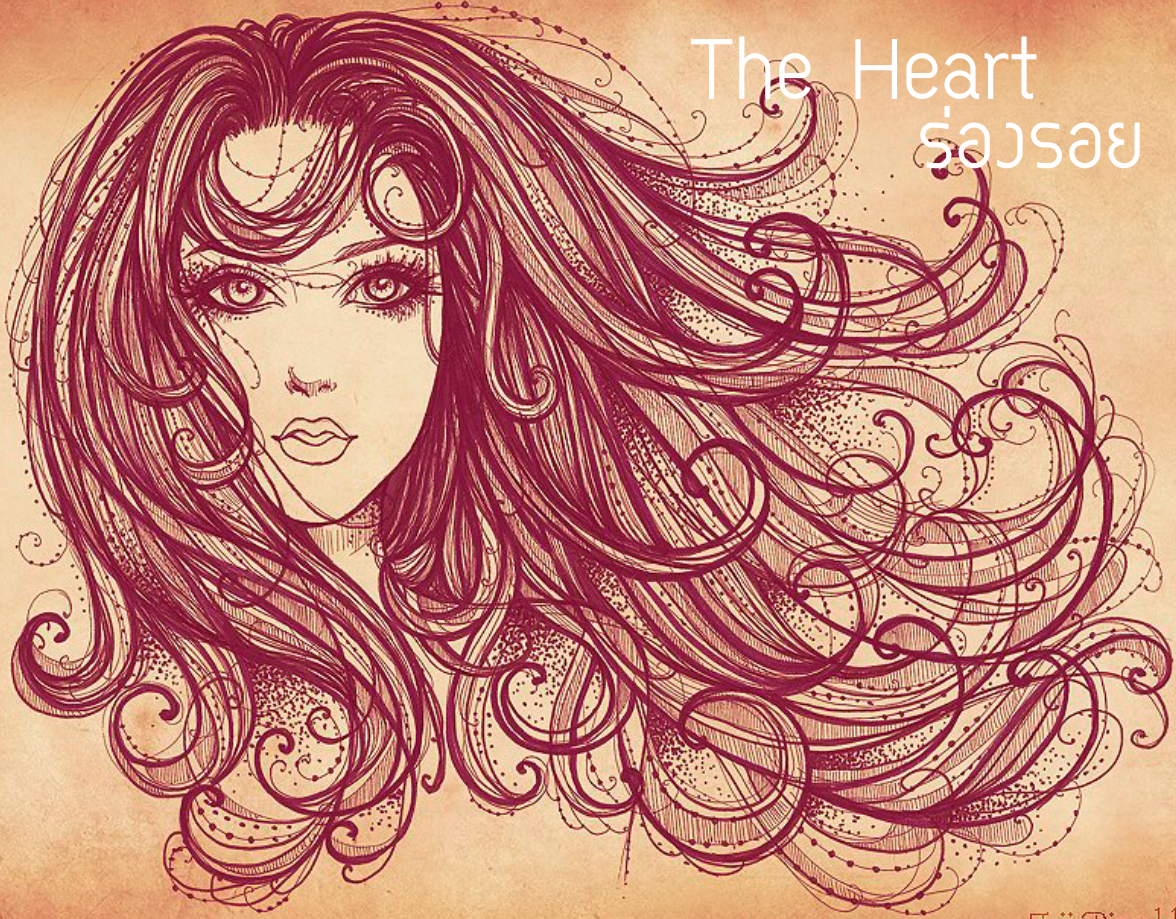
ไม่เหมาะสำหรับ คนขี้เกียจเดินไกล เพราะเกมกว้างมาก เดินๆสำรวจไปทั่วแล้วอยากกลับบ้านเมืองตัวเอง
ขอมที่ไชวาร์ปซึ่งราคาก็แพงจับจิต คนที่ขี้เกียจขฟเองกะว่า ระบบ auto save ขอมเกมมันน่าจะช่วย
อำนวยความสะดวกให้กับเรา T_T แล้วจะน้ำตาตกเมื่อต้องย้อมเคลสกับใหม่ตั้งแต่แรกเลย อ้อ เห็นว่า
เวอร์ชัน PS3 ภาพเอบภาคด้วยนะคริบบ พอดีผมเล่นของ xBox อยู่ก็เห็นว่าภาพสวยใช้ได้เลยนะคริบบ
แต่จัดแผ่น PS3 มาแล้วรอส่งมาอยู่เดียวจะมาเปิดเทียบกันดูให้เห็นกับตาตัวเอง

จุดเด่นๆของ DD นี้อยู่ที่ระบบการจัดปาร์ตี้ที่ทำออกมาได้ลุ่มลึกมากสำหรับผมเลย ตัวหลัก Arisen
เราสามารถเลือกสร้างและพัฒนาให้เป็นไปในสายที่เราชอบเล่นได้ Pawk ประจำตัวระบบจะมีบังคับให้สร้าง
คนละสายกับตัวเรา เพื่อสร้างความสมดุลในเกม Pawk อัญเชิญอีก 2 คนสามารถเลือกปรับเปลี่ยน
ได้ตามสถานการณ์ ถ้าจะไปจัดการมอนสเตอร์ตัวโตๆ ก็ต้องหาสาย Tank แบบ Fighter หรือ Wor-
rior มาเป็นตัวยืนปึกหลักพิด แล้วมีตัวซัพพอร์ตคอยช่วยเหลืออยู่ห่างๆ หรือจะไปแนวทะลุยันตีจึ้น
สำรวจถ้าก็ต้องหาสายเวทย์เข้ามาอยู่ปาร์ตี้ด้วยจะได้ลุยได้ง่ายขึ้น

ตอนนี้ผมเล่นไปถึงเลเวล 32 แล้วคริบบ แต่เนื้อเรื่องยังไม่ถึงไหนเลย เน้นเดินเล่นเก็บเวลลอง Pawk
ใหม่ๆเล่น เปลี่ยนคลาสมาเป็น Magic Archer โทงมากกกกกกกกกก 5555 อยู่ไกลยิบรูดูบิฟใส่
ธาตุโจมตี เข้าใกล้ก็เลือกเอาว่าจะใช้ดาบ 2 มือฟันหรือใช้ไม้เท้าร้ายเวทย์ใหญ่เอา เวลาเจอมอนสเตอร์
ตัวใหญ่ๆ สั่ง Pawk เข้าไปลุย เรารวนยืนอยู่ห่างๆ เวลา Pawk ถูกตบตายก็วิ่งเข้าไปซุบชีวิตแล้วซึ้งออก
55555 ไม่เรียกว่าโทงก็ไม่รู้จะว่าไฉแล้วคริบบ แต่มันสะใจมากจริงๆ เวลาลุยจบได้เป็นต้นๆไป
ลองดูเลยคริบบ สำหรับคนที่อยากจะลองเล่นเกม Action-RPG Open World แบบเล่นง่ายระบบไม่
วุ่นวาย ความสนุกเหลือเฟือ ความสะใจใส่กันมาไม่ยั้ง แล้วจะติดใจคริบบ

The Heart ร้อยรอย

Faii Rivendell

ตอนที่ 1

มนุษย์มากมายพยายามที่จะหาขุมทรัพย์อันล้ำค่าที่พระเจ้าสร้าง
ขึ้น บ้างก็หาจากลายแทงโจรสลัด แผนที่โบราณ หรือ ตำนานอื่นๆที่เล่า
ขานกันมา โดยแท้ที่จริงนั้นกลับไม่รู้เลย ว่าขุมทรัพย์นั้นอยู่ที่ใด

การโจรกรรมศพจากโรงพยาบาลเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ซึ่งล้วน
แล้วแต่เป็นศพของชายหนุ่ม บ่าว หญิงสาว บ่าว เป็นข่าวที่ปรากฏถี่ขึ้น
ตามหน้าหนังสือพิมพ์ เจ้าหน้าที่หลายรายให้ความเห็นว่า เกิดจากความ
วิกลจริตของฆาตกรกลุ่มหนึ่ง ซึ่งไม่มีความคิดแปลกประหลาดที่ว่า “การ
ฆาตกรรมหรือศพที่หายไปนั้น เกี่ยวข้องกับการ ตามล่าหาขุมทรัพย์” และ
แน่นอนถึงมีใครเสนอความคิดเห็นนี้ย่อมถูกทำให้ตกไป

Story by **เจ้าหญิงแห่งความฝัน**
Illustration by **RivysCurly**

จอห์นเอามือกุมขมับ กับแฟ้มคดีศพ
ที่หายไปจากโรงพยาบาลชื่อด้ว “ไม่ใช่ศพแรก”
เขาคิด “แต่มันเป็นศพที่สิบสามและควมมีศพที่
สิบสี่ตามมาหลังจากนี้” เขาคาดเหตุการณ์
อย่างนั้น คดีนี้ทำให้ความน่าเชื่อถือของเขาลด
ลง จากที่เคยสามารถจับผู้ร้ายในคดีที่ยากที่สุด
ก็ใช้เวลาอย่างน้อยหนึ่งอาทิตย์เท่านั้น แต่นี่กลับ
ทำให้เขาต้องเก็บตัวอยู่กับคดีนี้เป็นเดือน เขาเอา
มือเกลี่ยผมสีน้ำตาลที่หน้าผากที่ตกลงมาขณะ
เขาใช้ความคิด

“จอห์น” เสียงเรียกเล็กๆ ด้วขึ้นตรง
หน้า

“อ่าว ซาราห์ มานานริ้วย” จอห์น
ตอบแฟนสาวตรงหน้า ที่ยืนยิ้มด้วความเป็น
ห้ว

“ลั๊กพักได้ คุณดูเหนื่อยๆนะ ยั้วปิดคดี
ไม่ได้เหอะคะ”

“ใช่ คดีนี้ทำให้ผมประสาทเสียขึ้นทุก
วัน ศพที่สิบสามแล้ว ศพหายไป ไม่มีร่องรอย
กั้วไว้ ยั้วไ้วผมก็ไ้วเข้าใจ”

“อืมม จันว่าเราไปหาอะไรทานกันก่อน
ดีกว่า พักสมองก่อนนะคะที่รัก” ซาราห์ยิ้ม
หวานตรงหน้าพร้อมเอามือจับกั้ว เธอควหัว
แล้ว บรรณารักษ์สาวผมสีน้ำตาลอ่อนในชุด
กระโปรงสีขาว ยืนตรงหน้าพลาวอมยิ้ม ยิ้ม
ที่มาจากริมฝีปากเล็กนั้น ทำให้หิ้วทำงานเขา
ดูมีชีวิตขึ้นมาบ้าง เขาลุกออกจากเก้าอี้อย่าง
ง่ายดาย

“กรั้ววววว” เสียงโทรศัพท์กับนั้โต๊ะด้ว
ขึ้น เขายั้วให้เธอมุ่ปากเขิวขอ ก่อนรับสาย
“ฮัลโหล”

“อะ!!!.....ก็ไ้วน!!!ผมจะไปด้ยั้วนี้”
จอห์นรีบวาวสาย

“มีอะไรเหอะคะ เจ”

“เจอศพที่หายไป หนึ่งใสิบสามศพนั้น
ผมด้วอริ้วไปดู คุณจะไปกับผมด้วก็ไ้ว” เธอ
พยักหน้ารับคำตาคั้ว “วันรับไปเดอะ”

จอห์นเดินนำหน้าแฟนสาว พร้อมกับ
กั้วชันสูตร เดินเข้าไปยั้วตึกร้างซานเม็ว ตึก
สีน้ำตาลเก่าที่ว้าดูน่ากลัวแล้ว ยั้วดูน่ากลัวมาก
ขึ้น เม็วอริ้วอยู่แล้วว่ามีศพอยู่ยั้วในนี้ พวกเขา
เดินฝ่าฝูงชนเข้าไปในตึก ผู้คนด้วให้ความสนใจ
กับข่าวการหายไปของศพ ซาราห์เดินเข้าไป กั้ว
ที่เธอรู้สึกมวนกั้ว ไม่สบายใจเท่าไรหรันัก แต่
ก็ยั้วฝืนใจตัวเองเดินตามเข้าไป กลั้วเหม็นรุนแรง
ลอยมาแตะจมุ๊ก ทิมวานสวมผ้าปิดจมุ๊กพลาว
ยั้วให้เธอ เป็นกลั้วกั้วที่เกิดจากการนำและสาร
เฟอร์มาลินจากโรงพยาบาล ซาราห์กั้วว่าจะ
อาเจ็ยน แต่ยั้วออยากรู้ว้าเกิดอะไรขึ้น

ตอนนี้พวกเขาอยู่ชั้นสองของตึก ทาว
แคชชวอวพาร์ทเมนต์ร้างที่ถูกสร้างขึ้นอย่าง
ไม่สมบูรณ์ ทำให้กวดตำรวจและกิมวานของกิม
ชั้นสูตร ต่อดเนินขึ้นกันอย่างทุลักทุเล ผู้ชายแก่ๆ
ที่ดูเหมือนเป็นเจ้าของตึกร้างนั้น ซีไปทาวห้อยข้าว
ในชุด แล้วหลีกทาวให้จ่อหันเดินเข้าไป กลิ่นเหม็น
นั้นรุนแรงขึ้น “คุณอยู่ตรงนี่ก่อนนะ ซาราห์”
จ่อหันหันมาบอกก่อนเดินเข้าไปในห้อยนั้น ประตู
ที่ถูกเปิดทิ้งไว้ ทำให้กลิ่นเหม็นนั้นรุนแรงขึ้นเรื่อย
ซาราห์ยีนชะแว่อมองจากประตูเข้าไป

“โอ้ พระเจ้า!” เสียงหญิงสาว หนึ่งในกิม
วานของกวดชั้นสูตรอุทานขึ้นภายใต้ฟ้าปิดจมูก
ก่อนที่หลายคนจะทำเสียงสบถออกมาด้วยความ
ประหลาดใจ จ่อหันมองสิ่งที่อยู่ตรงหน้าลวดตอน
หายใจ เขาไม่เคยเห็นคดีแบบนี้มาก่อน ศพแต่ละ
ศพไม่มีความเกี่ยวข้องกัน และแต่ละศพมาจาก
โรงพยาบาลไม่ซ้ำแห่ง ศพที่อยู่ตรงหน้าเป็นร่าง
ของชายหนุ่มผมบลอนด์ที่ได้รับอุบัติเหตุจากรถชน
จนทำให้เสียชีวิต หัวใจวายทันที แต่ทว่า ตอน
นี้สภาพศพขอเขาแทบจะจำไม่ได้เลยว่าประสบ
อุบัติเหตุเพราะ กล้ามถูกเลาะออกมาเป็นมัดๆบน
พลาสติกปูพื้นสีใส ร่างการขอเขาถูกเลาะเอา
เส้นเลือดออกจางจนแทบหมด ซึ่งบนพื้นห้อยเหลือ
เพียงคราบเลือด และสีสำหรับฉีดเข้าไปในเส้นเลือด
เพื่อทำให้เห็นเส้นเลือดชัดเจน เหลือเพียงแต่ใบหน้า
ที่ทำให้จ่อหันพอจำได้ว่าเขาเป็นใคร

“พวกบ้านี้ มันเอาเส้นเลือดไปทำอะไร

กัน” เขาบ่นออกมาอย่างหัวเสีย มองรอบห้อยเพื่อ
หาร่องรอย มีคราบเลือดเป็นจุดๆเป็นววกว้างบน
พื้นห้อย เหมือนเส้นเลือดที่เลาะออกมานั้น ถูกนำ
มาแพ้ออกบนพื้นห้อย แต่ไม่เป็นส่วนๆ บวกก็คดีที่
เกิดขึ้น อาจเกิดจากพวกลัทธিবาวลัทธิต แต่เขาก็ไม่
สามารถเดาได้เลย

“สมิธ โทรแจ้งโรงพยาบาล ว่าเราพบศพ
แล้ว” เขาสั่งสมิธ เพื่อนร่วมวานที่ปิดคดีด้วยกัน
แทบทุกครั้ง แล้วเดินออกมาจากห้อยไปหาแฟน
สาวที่คอยยีนชะแว่อมองอยู่

“เกิดอะไรขึ้นหรือคะ” เธอถามหน้าตาตื่น

“ศพนะ ถูกชำแหละออก”

“ชำแหละ คนพวกนั้นขโมยศพมา

ชำแหละ” เธอเอียงหัวคิ้วย่นอย่างครุ่นคิด

“..... นั่นเพื่ออะไรกัน”

“ใช่ เพื่ออะไร ทำไม นั่นแหละที่เราต้องรู้
เพื่อไม่ให้มันเกิดขึ้นอีก”

“ท่านคะ เราเจอบาวอย่าง” หญิงสาว
ในชุดชั้นสูตรสีน้ำตาลอ่อนเดินเข้ามาหา เธอ
หยิบบาวอย่างบนพื้นมาด้วย เธอให้ทั้งคู่ดูสิ่งที่
อยู่บนมือขอเธอ เหยียดยูนสีน้ำตาลเก่า เส้นผ่า
ศูนย์กลางประมาณ สามเซนติเมตร มีรอยสลัก
บนเหยียดยูนแต่เลือนราวเนื่องจากรอยเสียดสี ซา
ราห์เดินเข้าไปดูใกล้ขึ้น เอียงหัวไปตามแนวรูปสลัก
ลักษณะกลมๆรีๆ มีด้านป้านและมีด้านแหลม ตรง
ด้านป้านเหมือนมีลักษณะนูนขึ้นเป็นเส้นๆสามสี่เส้น
เธอเบิกตาโพรว

“พระเจ้า” เธอพูดออกมาเบาๆแต่ด้วยพอกที่เขางจะไต่ยีน “เหรียญคาลอน” จอห์นเหลือบมองแฟนสาวกับท่าทีที่เปลี่ยนไป ซาราห์ดูตกใจและสับสนบางอย่าง แต่ควไม่ใช้ตอนนี้ที่เขางจะซักถามเธอต่อหน้าลูกน้องเขา เขาไม่ยอกให้เธอกลายเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดี

“แอล คุณนำเหรียญไปตรวจลายนิ้วมือแล้วนำไปให้ผมที่โต๊ะด้วย”

“ค่ะ ท่าน”

“ซาราห์ คุณรู้ะไรเกี่ยวกับเหรียญนี้หรือ” เขาดามทันที ที่แอลเดินพันทาว “มันมีความหมายะไรหรือเปล่า”

“.....ค่ะ” เธอตอบสั้นๆ ก่อนจะเอามือดึงสร้อยคอเส้นยาวที่อยู่ในเสื้อออกมา เธอกุมจีไว้ก่อนที่จะแบมือให้เขาเห็น จีสร้อยคอแบบเดียวกันสลักรูปหัวใจมนุษย์ ที่เธอเรียกว่า “เหรียญคาลอน”

“จอห์น.....ฉันอยอกกลับบ้าน”ซาราห์พูดเสียวสั้นเมื่อประตูรถถูกปิดลว พวกเขามุ่งหน้าเข้าเมืองอีกครั้งไปยังสถานีตำรวจ ตำรวจหนุ่มเวียบ ไม่ตอบรับสิ่งที่ไต่ยีน ไม่ใช่เพราะเขาโกรธ แต่เขาประติดประต่อเรื่องทั้งหมดเข้ากันไม่ได้ และยั้งสับสนมากขึ้นเมื่อ พูห์หญิงที่น้องอยู่ข้างเขาตอนนี้กลับกลายเป็นผู้ต้องสงสัยในใจเขา

บางทีเหรียญนั้นอาจจะเป็นเหรียญธรรมดาหาซื้อทั่วไปได้ นั่นคือสิ่งที่เขาต้องรู้ดูซาราห์กัवलอย่างเห็นได้ชัด เขารู้จักเธอดี แต่

ว่าเขาจะเริ่มดามเธอด้วยคำถามไหน

“ซาราห์ คุณโอเคหรือเปล่า” เขาดามขึ้นเรียบๆ

“อืม” เธอออกเสียวเบาๆ เหมือนกำลังใช้ความคิด ในมือหมุนเหรียญสอดด้านไปมา ตามองเหรียญที่เธอเรียกว่าคาลอน ไม่ละสายตา เขาเหลือบมองอีกด้านของเหรียญนั้น เหรียญคาลอนของเธอรูปสลักยัดชัดเจน อีกด้านเป็นลายนูนลวดลายเส้น แตกปลายคล้ายรากต้นไม้เหมือนมีความหมาย แต่ควเป็นะไรที่เขางไม่สามารถคาดเดาได้

“ซาราห์ เดี่ยวเราไปแวะที่ห้องผมก่อนนะ” เขาพูดขึ้นแล้วเสียวเปลี่ยนทาว

“เดี่ยว!” เธอขัดขึ้น “ไม่ได้..ฉันต้องกลับบ้าน ตอนนี้! เดี่ยวนี้!” เธออมวเขาอย่างเอาจริงเอาจัง

“ถ้าผมไม่ไปส่งละ” เขายอนเธอ

“จอห์น นี่ไม่ใช่เวลาเล่นสนุกนะคะ ฉันต้องรีบกลับบ้าน คุณตารอฉันอยู่”

“ต้องรีบกลับบ้าน อย่าเอาคุณตามาอ้าว คุณยั้งไม่อธิบายผมเลย ว่าตกลงเหรียญบ้านี้มันคือะไร”

“ฉันบอกคุณไม่ได้...” เธอพูดเสียวเครือ

“ซาราห์” “เอี๊ยด!!!!” จอห์นหยุดรถกะทันหัน “คุณอย่าทำแบบนี้ได้ใหม่ คุณกำลังทำให้ผมสงสัยคุณนะ”

“ฉันไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรกับคดีของคุณเลย” เธอย้ำ “ถ้าคุณไม่ปล่อยฉันลง ฉันจะกลับเอง” ทันทีที่ซาร่าห์เปิดประตูรถ จอห์นก็ล็อกมันไว้ เธอยังพยายาม เปิดประตูทั้งที่รู้ว่ามันเปิดไม่ได้ จากเปิดกลายเป็นทุบประตู เธอยังพยายามเปิดประตูออกไปอย่างดี

จอห์นจับข้อศอกเธอไว้ทั้งที่เธอหันหลังให้ “ซาร่าห์!... โอเคๆ ผมจะส่งคุณเดี๋ยวนี้ แต่คุณต้องหันมามองหน้าผมก่อน” ซาร่าห์นิ่งไป แต่ยั้วหันหลังให้คนขับ มียังพยายามเปิดประตูซ้ำแล้วซ้ำเล่า

“ซาร่าห์” เขาระงับเธอให้หันมา แต่เขาก็ต้องตกใจ ดวงตาคู่สวยเปียกน้ำตา น้ำตาที่ไหลออกมาอย่างไม่ขาดสายแต่กว่าไม่มีเสียงสะอื้น

“ซาร่าห์ ผมขอโทษ คุณเป็นอะไร” เขาพูดเสียงอ่อน น้ำตายังไหลออกมาราวกับถูกสั่ง ไม่มีคำพูดใดๆ ออกมาจากปากเธอ นานเท่าไรแล้วที่เธอไม่ร้องไห้ ตั้งแต่เธอต้องเสียวพ่อและแม่ไปจากอุบัติเหตุรถชนคราวนั้น เธอกำลังเจ็บปวด

“จอห์น ได้โปรดไปส่งฉันที่บ้านก่อนได้ไหม คุณตาคำลังอยู่ในอันตราย” เธอพูดเสียงสั่น จอห์นเอื้อมไปจับมือเธอแล้ว ออกรถมุ่งหน้าไปบ้านของเธอ ตอนนี้เขารู้สึกผิดสินะ ที่ทำให้คนที่เขารักร้องไห้ ได้แต่บอกตัวเองให้รออย่างใจเย็น อีกสักพัก เธออาจจะให้คำตอบที่ดีกับเขา

บ้านหลังใหญ่ มีเตาไม้เลื้อยขึ้นเต็ม ผนังจนไม่เห็นสีที่เคยถูกทาเอาไว้ ต้นแอปเปิล ถูกปลูกไว้รอบบ้าน ดอกไม้สีม่วงหน้าบ้านบานสะพรั่ง คุณตาของซาร่าห์รักต้นไม้ รักการปลูกดอกไม้ เขาเองยังเคยไปเลือกต้นไม้พร้อมกับซาร่าห์และคุณตาของเธอ เสียแต่ว่าคุณตาไม่เคยโต้ตอบอะไรเขาเลย มีเพียงรอยยิ้มเท่านั้นที่มาจากเขา นั่นเพราะเขาเป็นใบ้ จอห์นจอดรถตรงหน้าบ้าน แล้วปลดล็อก เธอเปิดประตูรถอย่างรวดเร็ว มือความหาบุญแจ็กที่อยู่ใต้ออกมา แต่มือที่สั้นของเธอทำให้การเปิดประตุนั้นยากขึ้น เสียงประตูรถพืดจอนดังตามมา

“ซาร่าห์ คุณใจเย็นๆก่อนนะ เอามาให้ผม” เขายืบบุญแจมือจากเธอ

ทันทีที่ล็อกปิดหมุน เธอวิ่งพรวดเข้าไปในบ้าน

“คุณตาคะ คุณตา!! ตาอยู่ไหน” เธอตะโกนซ้ำๆทั่วบ้าน และดูเหมือนจะร้องไห้ไม่หยุด จอห์นช่วยเดินหา ทั่วๆที่ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น

“คุณเบนจามินครับ คุณเบนจามิน!”
“คุณตาคะ คุณตา”

เวลาผ่านไปร่วมหลายนาที

ลวงพักสายตา จนเพลอก็วิ่งตัวไปกับโซฟาราคา
แพงแล้วเข้าสู่ภวังค์

“คุณตา!” เสียงซาร่าห์ตะโกนมาจาก
ห้องหนังสือภายในบ้าน จอห์นรีบตามเสียงเธอ
ไป เขาผลักประตูเข้าไปก็เห็นเธอคุกเข่าร้องไห้
กอดเบญจามินไว้ เบญจามินมองมาทางเขา
อย่างสงสัย เขาเองก็ได้แต่ส่ายหน้ากลับไปอย่าง
สุภาพ

ชายแก่ เขามือลูบหัวเธอเบาๆ ราวกับ
เธอเป็นเด็กตัวน้อย สักพักเธอก็หยุดร้องไห้ แต่
ดวงต่ายังฉ่ำไปด้วยน้ำตา

“คุณตา หนูดีใจจังเลย ตายังไม่ไป
ไหน” เบญจามิน เอียงศีรษะเป็นเชิงถาม ซา
ร่าห์จับมือเธอแล้ววาวเหรีญลนลงบนมือ
“มันเป็นเรื่องจริง เราควรทำยังไงดีคะ หนูควร
ทำยังไงดีคะ” เธออ้อนวอน ชายสูงอายุตรงหน้า
ขมวดคิ้วพ่นลมหายใจออกจากปากเบาๆ พลา
วใช้ความคิด เบญจามินดูวิตกกังวลไม่แพ้กัน

จอห์นแอบยื่นส้วกเหตุการณ์อยู่ห่างๆ
ตอนนี้ภาพตรงหน้ามันยืนยันได้อย่างดีถึงความ
เกี่ยวข้องกันระหว่างเหรีญทั้งสองเหรีญและ
คดีฆาตกรรม จอห์นเดินออกมานั่งในห้องนี้
เล่นรถ นิ่งเ็นลบนโซฟาสีน้ำตาลอ่อน เขาลูบ
มือไปตามรอยปีกของดินสือทอบนโซฟานั้น อะไร
คือเรื่องจริงที่ซาร่าห์พูดถึง เรื่องจริงอะไรกัน
ที่ทำให้เธอต้องกังวลและกลัวขนาดนั้น ยังคิด
ยิ่งทำให้เขาสับสน คุณตาทำลัวอยู่ในอันตราย
อันตรายอะไรที่เธอถึงบอกเขาไม่ได้ เขาหลับตา

รตน้ำขอพร ... Quilt Art

Story and Photography by Pang

ผ้าที่เ้าครรวนเ้าเป็นผ้าชด ผ้าพื้นเมืองทางภาคอีสาน
นะคะ จากนั้่นนำไปข้อมค้ะ งานชั้่นนี้เ้าใช้สั้โทนประมานนี้ค้ะ

วัสดุอุปกรณ์

ด้ายเย็บ กาว ปากกาเขียนผ้า กรรไกร
เข็มหมุด ภาพสเก้ด จักรเย็บผ้าและ
อุปกรณ์

วิธีทำ (HOW TO)

1. วาดแพทเทิร์นบนกระดาษ ขนาดประมาณ 2 เมตร x 1.70 เมตร ค่ะ

2. ตัดผ้ารองขนาดเท่าแพทเทิร์นนำแพทเทิร์นมาวางทับผ้าด้านบนแล้วกลัดด้วยเข็มหมุด จากนั้นตัดชิ้นส่วนของแพทเทิร์น โดยเริ่มจากชิ้นที่ใหญ่ที่สุดก่อน เช่น เสื้อผ้า ใบบน ผ้า พม (แล้วค่อยใส่รายละเอียดทีหลังค่ะ) นำแพทเทิร์นวางบนผ้า ใช้ปากกาเขียนผ้า ตัดผ้าแล้วนำไปวางแทนที่แพทเทิร์นที่ทากาว แล้วเย็บขอบผ้า: จากนั้นวางแพทเทิร์นทับอีกที เพื่อรอตัดชิ้นส่วนของรายละเอียดต่อไปค่ะ

3. ตัดผ้าไปเรื่อยๆจนเต็มทั้งภาพค่ะ

4. ตู้อีกลั้ๆ

5. จากนั้นนำไปเย็บด้วย จักรเย็บผ้า Brother QC-1000 ค่ะ

6. ปรับตั้งค่าจักรเย็บผ้า เลือกตะเข็บซิกแซ็ก (ด้านซ้าย
ค้:)ปรับให้หยักตื้นพออัตโนมัติเวลาที่หยุดเย็บ (ล่างซ้ายค้)
ตั้งค่าการล็อกไว้ เพื่อป้องกันผ้าพันใหญ่ ๆ (แม่กุญแจ)
เวลาเย็บอาจเพลอโดหน้าจอก็ได้ค้:

7. เริ่มเย็บเลขค้:

8. หลังจากท่เย็บแล้ว จะเป็นขั้นตอนของการ quilt ค้: ตัดผ้าขึ้นหลัง
และตัดใยเท่ากับางาน

วางซ้อนกันโดยวางงานไว้ขึ้นหน้า ขึ้นกลางค้ใย และฟ้ารอง ตาม
ลำดับค้: เนาท้สามชิ้นให้ติดกัน พร้อม นำไป quilt ค้:

9. เริ่ม quilt ค่ะ
เปลี่ยนเป็นต้นพี ฟริโมชั่น แล้วปรับลดพินจักรลงค่ะ

งานสำเร็จค่ะ

๘ ๘ บางกอก แบ็คแพ็คเกอร์

ตอน นั่งรถไฟไปลพบุรี

© Toby's Walk, 2012

ทริปแรก พานั่งรถไฟไป-กลับลพบุรี ... 3 ชั่วโมงในลพบุรี เราเดินไปไหนกันได้บ้าง จะพาไปดูกัน

สวัสดิ์ศรีชัย ยืนดีต้อนรับเข้าสู่ “บางกอก แบริคแพ็คเกอร์” นะครับ ก็เป็นคอลัมน์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่มีจุดเริ่มต้นจากกรุงเทพ และเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆทั้งในและนอกกรุงเทพ ซึ่งแน่นอนว่าเราจะอาศัยการนั่งรถโดยสารประจำทางและการเดินเป็นหลักครับ

และในทริปแรกนี้นะครับ ผมก็มีโอกาสนั่งรถไฟไปเที่ยวลพบุรีแบบมินิๆ มินิจริงๆ เพราะไม่ได้เตรียมตัวอะไรเลย เรื่องมันคือ อยู่ดีๆ ลุงคนหนึ่งที่อยู่จกกันก็โทรมาหาผมตอนเช้า

“กาย! ไปลพบุรีมัย? มันมีรถไฟฟรีวันนี้ สิบโมง ไปถ่ายรูปกัน!”

ผมได้ยินครั้งแรกผมก็ทึ่งๆ นิ่ง สงบ ไป สักพักนะครับ ยืนดีตัดสินใจ เพราะตอนแรก ผมตั้งใจจะอยู่บ้านเคลียร์งาน ในใจผมก็คิด เอางี้ดิวะ? เดินวนไปวนมา ในที่สุดก็ เออวะ ลุงกล้าชวนมา ผมก็กล้าไป และผมก็เลยรีบจัดของ แบกกล้อง แบกเป้ ขึ้นรถไปหาลุงทันที

สถานที่ที่เรานัดเจอกันคือ สถานีรถไฟ บางเขนนะครับ อยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ บริเวณสี่แยกวิภาวดี สาเหตุที่เราไปนัดขึ้นรถกันที่นั่นเป็นเพราะ มันอยู่ใกล้บ้านของเราครับ

เส้นทางรถไฟจากกรุงเทพไปลพบุรี เริ่มต้นจากสถานีรถไฟกรุงเทพ หรือสถานีหัวลำโพงนะ ครับ จากนั้นก็จะผ่าน สถานีสามเสน ชุมทางบางซื่อ นิคมรถไฟ กม.11 สถานีบางเขน(จุดที่พวกผมขึ้นกัน) สถานีหลักสี่ สถานีดอนเมือง และสถานีรังสิต จากนั้นก็จะวิ่งเข้าอยุธยา และมุ่งเข้าสู่ลพบุรี! เมื่อว่าใครสนใจจะนั่งไปเที่ยวกัน ก็สามารถไปติดต่อได้ที่สถานี หรือดูได้ที่

www.railway.co.th หรือ

www.thairailticket.com นะครับ

เส้นทาง การเดินทางรถไฟ

- สถานีหัวลำโพง
- สถานีสามเสน
- ชุมทางบางซื่อ
- นิคมรถไฟ กม.11
- สถานีบางเขน
- สถานีหลักสี่
- สถานีดอนเมือง
- สถานีรังสิต
- สถานีอยุธยา
- สถานีบ้านป่าหวาย
- สถานีลพบุรี

เรามาถึงที่สถานีกันตอนประมาณเก้าโมงครึ่งครับ แต่รถที่ไปลพบุรีจะออกจากชานชาลาตอนสิบโมงสิบห้านาทีที่ดั่งนั้น เวลาที่เหลือประมาณ 45 นาที พวกผมก็เดินถ่ายรูปกันในบริเวณสถานีรถไฟบางเขนครับ

และในระหว่างการนั่งรถไฟ นอกจากการชมวิวสองข้างทางและการนั่งคุยกันแล้ว ผมก็แอบถ่ายรูปเก็บไว้ด้วย เก็บบรรยากาศการนั่งรถไฟไปลพบุรีครับ

และเมื่อเวลาประมาณบ่ายโมงสี่ห้านาที ผมก็มาอยู่ที่สถานีรถไฟลพบุรีนะครับ หรือว่าถ้าใครกลัวว่าจะเก็บของลงไม่ทัน ก็ดูไว้ก่อนก็ได้ครับว่าถึงสถานีป่าหวายรียัง ถ้าถึงสถานีป่าหวายแล้ว สถานีต่อไปก็จะเป็นสถานีลพบุรีครับ

เมื่อรถจอดที่ชานชาลา พวกผมก็จัดการแบกเป้ลงรถไฟ เดินออกจากสถานี และก่อนที่ผมจะได้ตามลุงเชื่อว่าเราจะไปเที่ยวกันได้ยังไง ผมก็เจอเลยครับ เจอสถานีที่เที่ยวแรก วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ... เห็นแบบนี้ผมค่อนข้างประหลาดใจเลยนะ คือ งงอะ เฮ้ย! ทำไม? มันอยู่ใกล้สถานีรถไฟเกินไปรีเปล่า!? จากนั้นผมก็ขอแผนที่ของลุงมาเปิดดู แล้วก็พบว่า สถานีที่เที่ยวหลักๆของลพบุรีนี้ อยู่ใกล้สถานีรถไฟมากเลยครับ เมื่อเห็นตำแหน่งสถานีที่ท่องเที่ยวต่างๆแล้ว ผมก็เลยวางแผนการเที่ยวกับลุงเลยว่า เริ่มวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ตามด้วยพระนารายณ์ราชนิเวศน์ เทวสถานปรางค์แขก บ้านวิชาเยนทร์ พระปรางค์สามยอด และศาลพระกาฬ จากนั้นพวกเราก็จะเดินกลับไปสถานีรถไฟลพบุรีเพื่อรอรถไฟขากลับ ซึ่งจะออกจากสถานีตอนห้าโมงครึ่งครับ

แผนที่เดินเที่ยว

- ๐ : สถานีลพบุรี
- 1 : วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ
- 2 : พระนารายณ์ราชนิเวศน์
- 3 : เทวสถานปรางค์แขก
- 4 : บ้านวิชาเยนทร์
- 5 : พระปรางค์สามยอด
- 6 : ศาลพระกาฬ

สถานที่แรกในการเดินเที่ยวครับ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ หรือ วัดมหาธาตุ นครศรีฯ อายุของโบราณสถานนี้ไม่แน่ชัดนะครับ แต่ถ้าดูจากพระปรางค์แล้ว ก็คาดว่า น่าจะถูกสร้างขึ้นมาในพุทธศักราช 1500 - 1800(ข้อมูลจาก wikipedia) หรือพุทธศักราช 1800 - 1900(ข้อมูลจากป้ายข้อมูลหน้าโบราณสถาน)

วัดมหาธาตุ เป็นวัดหลวงครับ สร้างขึ้นมาเป็นศูนย์กลางความศักดิ์ของเมือง ศิลปะและลวดลายของที่นี่ก็ได้อิทธิพลมาจากพุทธศาสนานะครับ จะสังเกตได้จากพระพุทธรูป ลายปูนปั้นที่หน้าบัน รวมถึงลายปูนปั้นต่างๆที่พบเจอได้ตามเจดีย์ที่อยู่รอบๆ แต่ที่เด่นที่สุดของที่นี่ก็คือพระปรางค์ครับ เป็นพระปรางค์องค์ที่สูงที่สุดในลพบุรี และที่สำคัญ พระปรางค์นี้ยังเป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ หรือส่วนต่างๆของร่างกาย โดยเฉพาะพระอัฐิ หรือกระดูก ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานให้เหลือไว้หลังจากการถวายเพลิงพระสรีระครับ

จากวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ สถานที่ต่อไปที่เราจะเดินไปคือพระนารายณ์ราชนิเวศน์ การเดินไปก็ไม่ยากครับ เพราะพระนารายณ์ราชนิเวศน์นั้นอยู่ด้านหลังของวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ เยื้องไปทางขวามือๆ ถ้ากลัวว่าจะหาไม่เจอ ให้มองหากำแพงขนาดใหญ่สีขาวไว้ครับ เพราะนั่นคือกำแพงของพระนารายณ์ราชนิเวศน์ครับ

สถานที่ต่อมาในการเดินเที่ยวคือ พระนารายณ์ราชนิเวศน์ครับ สถานที่แห่งนี้ พุดง่ายๆได้ว่าเป็นพิพิธภัณฑ์-สถานแห่งชาติ ที่รวบรวมเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับลพบุรีครับ ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ศิลปะ ความเชื่อ และอะไรต่างๆอีกมากมาย ในพระนารายณ์ราชนิเวศน์นี้ก็จะแบ่งเป็นหลายๆบ้านครับ แต่ละบ้านก็จะจัดนิทรรศการที่แตกต่างกันออกไป พี่เจ้าหน้าที่บอกว่า ถ้าต้องการมาศึกษาเรื่องราวต่างๆในพิพิธภัณฑ์-สถานนี้ ต้องใช้เวลาอย่างน้อย 2 ชั่วโมงครับ

น่าเสียดายที่ผมไม่สามารถถ่ายรูปมาได้ครบทุกบ้าน เพราะเขาห้ามถ่ายรูป เพราะฉะนั้น ถ้าใครอยากรู้ว่า ลพบุรีคืออะไร มาจากไหน เป็นอย่างไรบ้าง มีวัฒนธรรมยังไง ศิลปะแบบไหน ก็ต้องเข้ามาดูกันเองครับ

พระนารายณ์ราชนิเวศน์นั้นปิดทำการทุกวันจันทร์ อังคาร และวันหยุดนักขัตฤกษ์ครับ ถ้าอยากเข้ามาดูมาศึกษา ก็ต้องจัดแจงเวลาให้ดีก่อนนะครับ จะได้ไม่มาเก้อ...

และหลังจากที่ดูพระนารายณ์-ราชนิเวศน์แล้ว พวกเราก็เดินออกมาและหันซ้าย เพื่อเดินไปสู่สถานที่ต่อไปครับ นั่นคือ เทวสถานปรางค์แขก

เทวสถานปราสาทแขก หรือ ปราสาทแขก นะครับ ที่ถูกเรียกว่าเป็นปราสาทแขก เป็นเพราะ
ที่นี่ เดิมทีเป็นศาสนสถานในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ที่สำคัญ โบราณสถานแห่งนี้ เป็นโบราณ-
สถานที่เก่าแก่ที่สุดของลพบุรีนะครับ มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 15 หรือประมาณปีพุทธศักราช
1425 - 1536 ครับ

แต่สำหรับผมเอง สิ่งที่ทำให้โบราณสถานแห่งนี้ดูน่าสนใจคือ มันตั้งอยู่กลางเมืองครับกลาง
เมืองจริงๆ อารมณ์แบบ เดินไปผ่านไฟแดงหน้าแล้วเจอเลยอะ รถก็วิ่งผ่านกันไปมารอบๆโบราณ-
สถาน ก็ดูแปลกตาไปอีกแบบครับ

หลังจากที่แวะเทวสถานปราสาทแขกแล้ว เมื่อเราเดินไปเจอสามแยก ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเทว-
สถานเลย เราก็เลี้ยวซ้ายครับ เพื่อไปดูบ้านวิชาเยนทร์

สถานที่ต่อไปครับ บ้านวิชาเยนทร์ หรือบ้านหลวงรับราชทูต...

เมื่อได้ยินคำว่า บ้านวิชาเยนทร์ หรือบ้านหลวงรับราชทูตครั้งแรก ผมนึกถึงบ้านทรงไทย
ผสมสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกหรืออาคารแบบซิโนโปรตุกีสที่ผมเคยเห็นที่ภูเก็ต คือ ไม่เก่ามาก
ยังสามารถเข้าไปอยู่อาศัยได้

แต่ทันทีที่ผมได้เดินมาเจอบ้านวิชาเยนทร์เข้าจริงๆ มันเป็นคนละแบบกับที่ผมคิดไว้เลยครับ
คือ สภาพของที่นี่คล้ายๆกับการนำสถาปัตยกรรมแบบที่ผมเห็นจากวัดมหาธาตุมาใส่ศิลปะแบบ
ตะวันตกเข้าไปเลยอะ คือ เป็นอาคารที่สร้างจากอิฐ ซึ่งดูเผินๆก็นึกว่าเป็นศิลปะแบบไทย เพราะ
มีลวดลายไทยให้เห็นอยู่บ้าง แต่ก็มึจั่วแบบตะวันตกปรากฏให้เห็นอยู่บนหน้าต่างและประตู รวม
ถึงบันไดรูปครึ่งวงกลมที่เห็นแล้วก็รู้ว่าเป็นศิลปะแบบตะวันตกแน่ๆ และจากการอ่านข้อมูลมา ที่นี้
มีโบสถ์ของคริสตศาสนาที่มีสถาปัตยกรรมแบบเรอเนาของผสมสถาปัตยกรรมแบบไทย ซึ่งโบสถ์
แบบนี้ก็ถูกสร้างขึ้นที่นี่เป็นแห่งแรกของไทยและของโลกด้วยนะครับ สุดยอด (รูปบ้านวิชาเยนทร์
อยู่ในหน้าถัดไปครับ)

บ้านวิชาเยนทร์ ที่ได้ชื่อนี้มา
เป็นเพราะ ที่นี่เป็นบ้านพักของ
เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ หรือชื่อเต็ม
ว่า คอนสแตนติน ฟอลคอน เป็น
ชาวกรีกที่เข้ามารับราชการในแผ่นดิน
ไทยในสมัยสมเด็จพระนารายณ์
หรือปีพุทธศักราช 2224 - 2231
ครับ

และที่น่าสนใจมากไปกว่านั้น
ภริยาของเจ้าพระยาวิชาเยนทร์ มาริ
กีมาร์ เดอ ปินา หรือ ท้าวทองกิมม้านั้น
เป็นเจ้าของต้นตำรับขนมทองหยิบ
ทองหยอด ผ้อยทอง ของบ้านเรา
และได้ชื่อว่าเป็น ราชนิแห่งขนมไทย
ด้วยนะครับ

ส่วนชื่อบ้านหลวงรับราชทูตนั้น
ก็ได้มาจากการที่เป็นบ้านพักของทูต
จากประเทศฝรั่งเศสครับ

หลังจากเยี่ยมชมบ้านวิชาเยนทร์
แล้ว ให้เราเดินออกมา เลี้ยวซ้ายแล้ว
เดินตรงไปเรื่อยๆ ก็จะเจออีกหนึ่ง
สถานที่สำคัญของลพบุรีครับ
พระปรางค์สามยอด

พระปราสาทสามยอด ถ้าเอ่ยชื่อนี้ไป คนไทยรวมถึงชาวต่างชาติหลายๆคนต้องรู้จักครับ เพราะเป็นแลนด์มาร์ก หรือสถานที่สำคัญมากที่สุดแห่งหนึ่งของลพบุรีและของไทยเองเลยก็ว่าได้นะครับ

สาเหตุที่ทำให้พระปราสาทสามยอดเป็นสถานที่สำคัญในลพบุรีคือ สถานที่แห่งนี้เป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าเมืองลพบุรีเป็นศูนย์กลางทางการเมืองที่สำคัญในสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 นะครับ และสันนิษฐานว่าสร้างขึ้นเพื่อเป็นศาสนสถานในพุทธศาสนานิกายมหายาน ตามคติรัตนตรัยมหายาน ที่มีพบการตั้งรูปเคารพ 3 องค์รวมกัน คือ องค์กลางเป็นพระพุทธรูปนาคปรก องค์ด้านขวาเป็นพระพุทธรูปพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร และองค์ด้านซ้ายเป็นนางปรัชญาปรมิตาครับ

ก็ต้องขอภัยด้วยนะครับที่ภาพถ่ายตั้งแต่พระปราสาทสามยอดไปจนถึงสถานที่ที่เที่ยวสุดท้าย หรือ ศาลพระกาฬนั้นมีน้อย เป็นเพราะ รอบแรกที่ผมไปลพบุรี ถ่ายมาเยอะครับ แต่ฮาร์ดดิสก์ที่เก็บรูปดันเสีย แคมกู้ออมูลไม่ได้ด้วย เสียใจนิดหน่อย แต่ไม่เป็นไร ไปถ่ายใหม่ได้ แต่พอไปรอบที่สอง เจอกับฝนครับ เลยถ่ายมาได้ไม่มาก ขอภัยจริงๆ

ถ้ามาที่ลพบุรีแล้วไม่เจอสัตว์ชนิดนี้ แสดงว่ายังไม่มาถึงลพบุรีครับ สัตว์ที่ผม พุดถึงคือ ลิง ครับ... วันที่ผมไป ลิงมา รวมตัวกันอยู่มากบริเวณพระปรางค์สาม- ยอดครับ เมื่อใครอยากจะสัมผัสประสพ- การณ์ถึงกระโดดเกาะแขงเกาะขาหรือฉก ของ ก็ลองมาเจอกันได้ที่นี้ครับ รับรอง ได้ว่าไม่ผิดหวัง

ชนิดของลิงในลพบุรี ผมอ่านดูแล้วก็เจอหลายชนิดครับ ไม่ว่าจะเป็นลิงแสม ลิงวอก 2 ชนิดนี้จะเป็นลิงส่วนใหญ่ และยังมีอีก 2 ชนิด คือ ลิงกัง และลิงเสน ที่พบได้ไม่มากนัก แต่ที่สำคัญมากไปกว่าชนิดลิงก็คือ พยายามเก็บข้าวของให้มีชนิดครับ ยิ่งของมีค่าต่างๆ พยายามอย่าให้ไหลออกมาเสีย ไม่งั้น คุณอาจโดนลิงฉกของไปได้ง่ายๆ และถ้าโดนฉกไปแล้ว โอกาสที่จะได้ของคืน มีน้อยนะครับ เพราะฉะนั้น ควรเก็บของให้ดี ก่อนที่จะมาเจอลิง ที่เห็นว่ามีตะแกรงเหล็กนั้น ไม่ใช่ลิงถูกขังนะครับ ภาพที่เห็นก็เป็นภาพของลิงที่เกาะประตู ทางเข้าของพระปรางค์สามยอดครับ สาเหตุก็มาจาก ผมเข้าไปหลบฝนข้างในพระปรางค์สาม- ยอด และพระปรางค์สามยอดก็มีประตูเหล็กกันไม่ให้ลิงเข้ามา ลิงมันก็เลยเกาะกันอยู่ตามประตู นี้แหละครับ

สถานที่สุดท้ายที่ผมเดินมาเที่ยวกันคือศาลพระกาฬ
ครับ อยู่ไม่ไกลจากพระปรางค์สามยอดเลยครับ เดินไป
ไม่กี่ก้าวก็ถึงแล้ว

ศาลพระกาฬ หรือ ศาลสูง เป็นศาลศักดิ์สิทธิ์ประจำ
เมืองลพบุรีครับ แม้จะเห็นด้านหน้าดูไม่เก่าแก่มาก แต่ที่นี่
ก็ถูกสร้างขึ้นมาเมื่อพุทธศตวรรษที่ 16 ครับ จะสามารถ
เห็นก้อนหินศิลาแลงที่ใช้ก่อสร้างศาลอยู่ด้านหลังของศาล
ครับ

ด้านในของศาลพระกาฬเป็นที่ประดิษฐานของเจ้าพ่อ
พระกาฬ หรือ องค์พระกาฬไชยศรี ซึ่งเป็นเทพปกปัก
รักษาบ้านเมืองของที่นี่ครับ

และแล้วการเดินทางของเราก็ต้องจบลงเมื่อเวลาทำโมงเย็นครับ เพราะพวกผมต้องรีบไป
รับตัวรถไฟขากลับที่สถานีรถไฟ และรอขึ้นรถไฟกลับกรุงเทพตอนเวลาทำโมงครึ่งครับ

สิ่งที่น่าสนใจของสถานีรถไฟพลพบุรีในยามเย็นคือ เด็กนักเรียนมาขึ้นรถไฟกลับบ้านครับ ใน กรุงเทพฯ ผมจะเห็นภาพเด็กนักเรียนขึ้นรถเมล์หรือรถไฟฟ้ากลับบ้าน แต่ที่นี่ ผมเห็นเด็กนักเรียนขึ้นรถไฟกลับบ้าน ก็เป็นบรรยากาศที่แปลกตาไปอีกแบบครับ

แต่สิ่งที่น่าสนใจไปกว่านั้น ก็คงจะเป็นบรรยากาศสีเขียวสองข้างทางระหว่างการนั่งรถไฟกลับบ้านที่แต่ละครั้ง ผมว่า การที่เราต้องอยู่กรุงเทพติดต่อกันมานานหลายวัน หลายเดือน หรือหลายปี ถ้าได้เห็นมาเห็นบรรยากาศแบบนี้ มันก็ดีไม่น้อยนะครับ

สุดท้ายครับ ขอขอบคุณคุณลุงประพลนะครับ ผู้นำทริปในครั้งแรก และคุณซังครับ เพื่อนผมที่ไปด้วยในการไปถ่ายรูปร่วมมาทำบางกอก แบ็คแพ็คเกอร์ : นั่งรถไฟไปพลพบุรี รอบที่สอง ขอขอบคุณครับ

บางกอก แบ็คแพ็คเกอร์ในครั้งนี้ก็ต้องขอจบไปก่อนครับ ส่วนครั้งหน้าจะเป็นที่ไหนนั้น ผมก็ยังไม่รู้เลยครับ เทอๆ รอติดตามละกันครับ (จะได้ไปเที่ยวริเปล่า เรื่องนี้ผมก็รออยู่เหมือนกันครับ) สวัสดีครับ

CHOZI

**WildWood – The Cuckoo Clock
brings nature to your home.**

CHOZI Product Inquires : 082-960-5225, chozidesign@yahoo.com

ความรัก...ศิราณี...บนวิถีแห่งกรรมสัมพันธ์ 3

รักแท้....

โอ้แม่เจ้า! พี่แล้วช่วงไกลเกินเอื้อมคว่ำ
แต่ก็ไม่ได้ยากเกินกว่าที่ “ใจ” ของคนๆ หนึ่ง
จะเดินทางไปด้ว

ปัจจัยที่ทำให้เราได้ว่ารู้ว่า คนไหน...จะเป็น “รักแท้” หรือ
“รักดี” ของเราได้นั้น ไม่ใช่เพียงแค่การมอมตา เห็นกันแต่
รูปร่าง พูดยุติพิวๆ แล้วมาตุ้ว่าเป็น destiny หรือ
พรหมลิขิตเท่านั้นหรอก เพราะอดีตศุภกรรมมากมายก็ต่างหน้า
แหกมานักต่อนัก
เมื่อท้ายที่สุดแห่งการคบหา ต่างคนต่างพบว่า ภาพลวงตา
วารักลวงใจที่เคยเพื่อฝัน ที่แท้ก็เป็นละครฉากสวยๆ
ที่ด้วดูดูให้มาห้ำหั่น...สาดโคลน...เขียดเจียนกันด้วคมวาวจา
จนกระทั่งด้วฆ่าแค้นกันให้ตายกันไปด้วก็มิให้เห็นบนหน้า
หนังสือพิมพ์บ่อยๆ

โปรดจงจำ และใส่ใจกับข้อความต่อไปนี้ไว้ให้ด้ว...

เมื่อด้วเวลาที่หนีกรรมก่อนหนึ่รอกการชำระสะสาง...
มันก็พร้อมที่จะเนรมิตอะไรต่อมิอะไรให้แพรวเพริดเกิน
จินตนาการแห่งใจด้วสุดกู่ และสวยสะพอกที่จะพราวให้กั้วคู่มา
ตกลงปลงใจซึ่กันและกัน กว่าจะรู้ด้วก็มันอยู่บนกองไฟนรก
ด้วกันกั้วคู่เสียแล้ว !

พี่ด้วดูน่ากลัวพิลึกเพราะดูเหมือนเราจะควบคุมอะไรไม่ได้เลย
จนกว่าจะด้วคบหาคนๆ หนึ่ง
ด้วเรียนรู้กันในทุกๆ ด้าน รัก...คำเดียว
ไม่ใช่คำตบสุดท้ายที่จะได้มาซึ่ “รักแท้” ที่ยั่ยยืน
แต่ศุภกรรมที่จะยืนเคียงกันด้วอย่างมีความสุข จะต้องมัพฤติ
วัตรที่ “เสมอกัน”

ลึ่ที่ “เสมอกัน” ไม่จำเป็นต้อ “เสมอกัน”

ลึ่ที่ “เสมอกัน” ในความหมายที่ฉันจะพูด้วเป็นความ
พอเหมาะ-พอเจาะชนิดไม่แตกต่างกัน
สุดซึ่เกินกว่าจะใจของคนสองคนเกินจะกัด้ททาน
คุณเริ่มคุ่นๆ กับคำลึ่คำนี้มึย ?

ศรัทธา...ศีล...จาคะ (ความเสียสละ) และ ปัญญา

คุณเป็นพุทธ แพนเป็นคริสต์ แต่คุณชอบการใส่
บาตร พี่งเทศน์ พี่งธรรม แพนเข้าโบสถ์
สวดภาวนาสรรเสริญพระเจ้า หากคุณกั้วสองไม่เคย
เหลือล้าในความเชื่อของกันและกัน
คุณและแพนเชื่อมั่นในการทำด้วดี ทำซึ่ด้วซึ่ ยอด้ว
ก็จัด้วว่าเสมอกันไปกันด้วในแ่ขของศรัทธา

นอกจากนี้ คุณและแพนยั่ด้วมีความสะอาดทาวใจ
เหมือนกัน เชื่อในเรื่องการไม่เบียดเบียนผู้อื่น
ทำให้ใครๆ ด้วอดร้อน ไม่นอกใจกันและกัน นี่ค็
ด้วอย่างความเสมอกันในระดับของศีล
ลอบคิดดูว่า...คู้ที่จ็องจะเอาของเขา เกลมของใคร
กั้วๆที่ยั่จับมือคุณอยู่ มันจะไปรอดหรือ?

แพนคุณไม่เคยเอาเปรียบ และคุณก็ไม่เคยคิดอยาก
จะห้วผลประโยชน์อะไรจากเขา มีการให้ การรับที่
พอเหมาะ-พอเจาะ เอื้อเพื่อเสียสละให้กันและกันด้วด้วโดย
ไม่คิดเล็กคินน้อย และรวมไปด้วการ ละ วา หยวน
ยอม โอนอ่อนผ่อนปรนกันในกลุ่มขงตัวเอง
ลึ่นี้เป็นปัจจัยยึดหยุ่นที่จะกัด้กนอม ยึดอายุให้รัก
นั้นยั่ยยืน...จนเป็นรักแท้ๆ ใสๆ ด้วด้วด้วยความเสมอ
กันในจาคะ

และข้อสุดท้าย การมีปัญญาเสมอกัน ไม่ได้หมายถึง
ต้องจบการศึกษาทั่วโลกในระดับเท่ากัน
ปัญญา... คือ ความคิดอ่าน ความฉลาดในการ
ดำรงชีวิต ปัญญาเป็นเสมอกันทำให้คุณวางใจในคู่
เชื่อนั้น ภูมิใจ และสร้างความกลมกลืนในทิศทาง
เดียวกัน

หากคนที่คุณยื่นข้างเขา อาจจะย่อหย่อน ข้อใดข้อ
หนึ่งพร้อมไป ทว่าใจอันนุ่มนวลของคุณยอมรับ
ได้โดยที่ไม่ทุกขทรมาณ ก็อาจพออนุโลมได้ว่ารักแท้ก็
อยู่ใกล้กันแค่นี้แล้ว

ถึงจะไม่มีใครได้ดังใจเราไปทุกสิ่ง แต่คนที่สุดซึ้ง
แตกต่างจากเราจนมากเกินไปก็อย่าได้หมายไกลไปถึง
คำว่ารักแท้เลย คุณว่าจริงมั๊ย?

.....

ลูกค้าของฉันสายหน้าเพราะหาแทบจะไม่พบในความ
เสมอกันของคนรักเลย หลังจากที่ได้สาธยาย
ธรรมที่เคยได้ยินได้ฟังมาไปชุดใหญ่

ฉันบอกเธอว่า...เธอยังไม่ได้สูญเสียอะไร
เพียงแค่ว่า...เธอยังไม่ได้มาตัวหาก และ...การยังไม่ได้
มา ซึ้งรักดี ๆ ที่ไฟฝัน ไม่ใช่แปลว่า...จะไม่ได้ในรักนั้น
เลยในชาตินี้ !!

จงหัดเป็นผู้พร้อมจะให้รัก และแผ่มันออกไปกว้างๆ
โดยไม่ต้องเจาะจงว่าจะต้องเป็นรักแบบหนุ่มสาว
หญิง-ชาย เสมอไป พ่อ แม่ พี่น้อง ผู้มีพระคุณ
คนอีกมากมายที่สมควรได้รับรักจากคุณ ณ วันนี้
ตอนนี่...คุณได้ตอบแทนเขาดีพอหรือยัง?

ถ้าคำตอบคือใช่...

หัวใจที่ตีความ โอบอุ้มสิ่งที่ตีความ
กวล้อแห่กรรมก็ยอม”เที่ยง”พอที่จะหมุนวนคนดี ที่
เสมอกันเข้ามาสู่ชีวิตในวันหนึ่ง

และ ณ จุดนี้ คุณยังไม่เห็นใครโผล่หน้ามาเลย
ก็ยังมีคนอื่นคนหนึ่ง...ในบานกระฉกซึ่งสมควรได้รับ
การเหลียวแลและเมตตาเป็นที่ยิ่ง โปรดโอบคนๆ นั้น
ไว้ด้วยสองแขนให้แน่นพอเกิดค่า

แล้วคุณอาจจะเรียนรู้ว่า...การทอดตัวเองให้ “อ่อน”
เป็น มันโก้และดีกว่าการรออ้อมกอดร้อนๆ หนาวๆ
จากคนที่คุณไม่อาจล่วงรู้ได้เลยว่าเขาคนนั้นจะเข้ามา
ปฏิสัมพันธ์กับชีวิตคุณแบบไหน...

จริงอยู่ที่...การผลิตคนๆ หนึ่ง ต้องใช้คนถึงสองคน
แต่คุณน่าจะรู้ไว้อีกสักหน่อยว่า การผลิต “คนเข้ม
แข็ง” นั้น คนเพียงคนเดียวก็เหลือพอ!

รักแท้...ในแบบของฉันจึงไม่ได้ไกลเกินเอื้อมกว่า
และ...ก็ไม่ได้ยากเกินกว่าที่ “ใจ” ของคนๆ หนึ่ง
จะเดินทางไปถึงด้วยประการฉะนี้

ปันกัน กับ ธนาคารแห่งประเทศไทย

ปันกัน ขอขอบพระคุณผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และพนักงานของธนาคารแห่งประเทศไทยทุกท่านค่ะ ที่ร่วมงานเสวนา “รพท. อาสาสร้างปัญญาให้สังคม” เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 7 มิถุนายน 2555 เพื่อร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่พนักงาน รพท.ในการริเริ่มทำกิจกรรม CSR รวมทั้งเปิดโอกาสให้ได้ร่วมบริจาคเงิน สืบขอม และซื้อสินค้า กิจกรรมวันนี้สร้างความประทับใจให้แก่เราชาว “ปันกัน” เป็นอย่างยิ่งค่ะ

เสวนาเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นจิตอาสา

ร่วมสนับสนุนทุนการศึกษาค่ะ

ตั้งใจฟังกันทุกคนเลยค่ะ

June - July 2012

Aries

ราศีเมษ 13 เม.ย.-14 พ.ค.

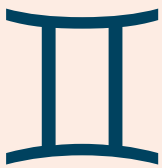
ด้านการงาน ไม่ว่าคุณจะทำงานในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือที่บ้านให้ความสนใจของคุณอยู่ในสิ่งที่รับสำเร็จ โอกาสเป็นของคุณแล้วค่ะ การสื่อสาร เรื่องการทำสัญญา การทำเว็บบไซต์ต่าง ๆ ก่อนข่าวได้เปรียบ โชคเป็นของคุณแล้ว แต่ก็อย่าประมาทนะคะ ตรวจสอบไว้บ้าง ก็จะเป็นประโยชน์ต่อคุณแน่นอนคะ **ด้านการเงิน** ตรวจสอบภาระหนี้สินที่ค้างชำระ หรือบัญชีธนาคารของคุณให้ดี เพราะมีเรื่องที่จะต้องใช้จ่ายเกินตัว แต่รับรองได้ว่าจะมีเงินผ่านมือคุณมากจนไม่ต้องกังวลให้มากนักคะ **ด้านความรัก** นี่คือช่วงเวลาที่ดีที่คุณจะใช้เวลามากขึ้นกับการเข้าสังคม หรือเข้าร่วมการประชุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของคุณ แต่สำหรับคู่รัก ให้รอไปก่อนคะ

Taurus

ราศีพฤษภ 15 พ.ค.-14 มิ.ย.

ด้านการงาน ขณะนี้คุณจะรู้สึกไม่คล่องแคล่ว ไม่แจ่มใสเท่าที่เคยเป็น คุณจะพบว่าตัวเองแสดงความคิดน้อยและเวียนขมขื่นมากเกินไป ให้หมอบไปในสถานการณ์รอบๆตัวและทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กร เพื่อคุณจะได้สนุกกับการทำงานมากขึ้น **ด้านการเงิน** คุณมีของขวัญพิเศษสำหรับให้ตัวเองเสมอ ชอบสิ่งสวยๆ ในชีวิต ไวน์ รสเลิศ อาหารชั้นดี ดอกไม้สวย เครื่องประดับ ฯลฯ เป็นความเอาแต่ใจของตัวเองคุณแทบทั้งนั้น คุณยังมีความสุขกับการนับเงินและใช้จ่ายเงิน **ด้านความรัก** ความรักของคุณแจ่มใส โรแมนติก คุณมุ่งมั่นที่จะบรรลุความสมบูรณ์แบบมากเกินไป ติดนิสัยชอบแสดงความเป็นเจ้าของควรเปิดใจให้กว้าง เพื่อชีวิตรักของคุณจะได้สดใสไปตลอดนะคะ

Gemini

ราศีเมถุน 15 มิ.ย.-15 ก.ค.

ด้านการงาน ชะลอการตัดสินใจที่สำคัญๆ ธุรกิจติดต่อยังมีอุปสรรค การงานต่างๆ ระวังไม่มีอะไรก้าวหน้า ควรระวังการพูดหรือการแสดงออก สื่อความหมายต่างๆ ใช้ช่วงเวลานี้คิดเกี่ยวกับสิ่งที่คุณต้องการให้ชัดเจนก่อนตัดสินใจ อาจจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดก็ได้สำหรับในตอนนี้ **ด้านการเงิน** ยังไม่ดีค่ะเข้าทำนองหาได้แต่ไม่ค่อยจะพอง่าย **ด้านความรัก** ความสัมพันธ์ และการแต่งงานกลายเป็น ทอยหลังเข้าคลอง การคาดหวัดต่อกันมากเกินไป ทำให้ความรักของคุณช่วงนี้ไม่สดใส ให้รอจนวันที่ 27 มิถุนายนไปก่อนคะสถานการณ์จะค่อยๆดีขึ้น ขอเป็นกำลังใจนะคะ

ดวงชะตาไม่ใช้การลิขิตชีวิตให้เป็นไป ตามดวง แต่ดวงชะตาเป็นเพียง แนวทางชีวิตว่าอาจจะเป็นไปในรูปแบบใด เพื่อให้เราได้พัฒนาและฝึกฝน ข้อดีของของเรา หรือให้เราได้มีโอกาสตัวรับกับโชคชะตาไม่ให้เป็นไปตาม ดวง จึงเรียกว่าผืนดวง หรือคนเหนือดวง นั่นเอง

Horoscope by Sunisa

ราศีกรกฎ 16 ก.ค.-16 ส.ค.

ด้านการงาน เรื่องงานที่อาจจะเครียด คุณจะรู้สึกไม่สบายใจและกังวล หรือถูกพาลัก เข้าสู่สถานการณ์ ที่ทำให้คุณรู้สึกอึดอัด แต่หลังจากกลางเดือนกรกฎาคมไปแล้ว การ เข้าร่วมการบรรยายเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ การศึกษา การเมือง การเดินทางจะประสบความสำเร็จ ชีวิตดูเหมือนจะทำงานได้ดีในช่วงเวลานี้ **ด้านการเงิน** ผิดปกติ มีรายรับเข้ามามากพอสมควร แต่มีที่จะต้องหมดเงินสดจำนวนมากไปกับเรื่องการสังสรรค์ การจัดงานปาร์ตี้ เพราะคุณชอบออกงานสังสรรค์ **ด้านความรัก** คุณอาจจะต้องประเมินความสัมพันธ์และคุณค่าในตัวคุณ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณกำลังพยายามทำทุกสิ่งที่คุณสามารถสื่อสารความสัมพันธ์ของคุณและคนรักของคุณอย่างชาญฉลาด คุณเก็บอารมณ์ไม่เก่งเอาซะเลย

ราศีสิงห์ 17 ส.ค.-16 ก.ย.

ด้านการงาน คุณกำลังมองหาสิ่งที่ท้าทาย จะมีโอกาสใหม่ๆ ในเรื่องอาชีพการงาน ในระยะนี้ มีเรื่องต้องเปลี่ยนแปลงยกใหญ่ ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ตัวคุณเป็นอย่างไรดี และคุณเองก็มักจะหาวิธีการใหม่ที่จะทำให้ฝันของคุณเป็นจริง หรือคุณตั้งใจจะเปลี่ยนงาน **ด้านการเงิน** อาจจะมีใจร้อนในการใช้จ่ายมากเกินไป ค่อนข้างตัวมือ เว้นในบัญชีร่อยหรือ **ด้านความรัก** คนรักของคุณต้องการเวลาจากคุณมากขึ้น อย่าเชื่อทุกสิ่งที่คุณเห็นหรือได้ยินเพราะมันอาจทำลายมิตรภาพและความปรารถนาอันดี

ราศีกันย์ 17 ก.ย.-16 ต.ค.

ด้านการงาน คุณมีความรู้สึกที่เข้มแข็งระยะนี้คุณมีแรงจูงใจและผลักดันให้วางแผนเสร็จ ลุล่วงอย่างมาก คุณจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และสามารถที่จะใช้วิธีที่สร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา เป็นเวลาที่ดีในการวางแผนโครงการในรายละเอียดและวางรากฐาน กระจือหรืออื่นในการสร้างอนาคตอย่างหยุดที่จะทำงานโอกาสเป็นของคุณแล้วค่ะ **ด้านการเงิน** ยัวควอยู่ใสถานการณ์ที่ดี ไม่ว่าคุณจะคิดอย่างนั้นหรือไม่ คุณกำลังจะได้รับโบนัสเพิ่ม มีรายรับเข้ามาหลากหลายทาง ในเรื่องของรายจ่ายก็ไม่มีแพ้กัน มักจะหมดเงินไปกับเรื่องฟุ่มเฟือย ระวังระวังหน่อยก็ดีนะค่ะ **ด้านความรัก** ระยะนี้ไม่ได้เป็นเวลาที่ดีสำหรับความรัก ความสัมพันธ์ ความรักและความโรแมนติก ทำให้คุณอึดอัดหรือไม่ก็คุณก็หมดรักไปซะเลยๆยิววัน

june -july 2012

Libra

ราศีตุลย์ 17 ต.ค.-15 พ.ย.

ด้านการงาน คุณได้รับบทเรียนที่มีคุณค่าเมื่อเร็วๆ นี้ จะมีประโยชน์ในธุรกิจของคุณ ระเบียบใหม่มีอะไรน่าเป็นห่วง คุณจะประสบความสำเร็จในวานด้วยความพยายาม มีความเจริญก้าวหน้า บางทีคุณอาจจะมีโอกาสรับผิดชอบงานใหม่ๆ หรือมีเพื่อนร่วมงานใหม่หรือไม่ก็ได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงานด้วยค่ะ **ด้านการเงิน** ยังคงอยู่ในสถานการณ์ที่ดี ไม่ว่าคุณจะทำอย่างไรก็ตาม คุณกำลังจะได้รับโบนัสเพิ่ม มีรายรับเข้ามาหลากหลายทาง ในเรื่องขอรายจ่ายก็ไม่มีแพ้กั้น มักจะหมดเงินไปกับเรื่องฟุ่มเฟือย ระวังระวังหน่อยก็ดีนะค่ะ **ด้านความรัก** ระเบียบไม่ได้เป็นเวลาที่ดีสำหรับความรัก ความสัมพันธ์ ,ความรักและความโรแมนติก ทำให้คุณอึดอัดหรือไม่ก็คุณก็หมดรักไปซะเฉยๆยั้งวัน

Scorpio

ราศีพิจิก 16 พ.ย.-15 ธ.ค.

ด้านการงาน ทำงานในโครงการร่วมกับผู้อื่น เพื่อนร่วมงานรอบๆ ตัวคุณ คุณจะได้รับการยอมรับและเคารพ แม้คุณจะรู้สึกว่าคุณขัดใจกับบางเรื่อง ในการดูแลงานภาพใหญ่ คุณต้องรวบรวมทีมงานที่ทำงานร่วมกันได้ และถึงเวลาแล้วที่จะจัดเรียงลำดับใหม่ให้กับพนักงานของคุณ โปรดเชื่อมั่นในสัญชาตญาณของคุณ แล้วจะดีเอง **ด้านการเงิน** ระเบียบนี้คุณจะมีลาภลอย เงินไหลนองทองไหลมา เป็นไปครรถของดวงดาวจรมาดี ได้ใช้เงินอย่างเพลิดเพลินจนน่าอิจฉาเชียว **ด้านความรัก** ระเบียบนี้ เป็นเวลาที่สำคัญมากขอปีในการตัดสินใจที่ยิ่งใหญ่ คุณกลัวความไม่มั่นคงและสร้างกำแพงเพื่อกันคนอื่นให้ออกไป ยั้งสงสัยอยู่ คุณกลัวอะไรกันแน่ ให้พิจารณาใจของคุณให้ดี

Sagittarius

ราศีธนู 16 ธ.ค.-14 ม.ค.

ด้านการงาน ความสามารถ และพลังงานที่ดีของคุณทำให้งาน ประสบความสำเร็จ เกือบทั้งหมด คุณจะเพลิดเพลินไปกับการพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่คุณประสบความสำเร็จ ชื่นชมการใช้ชีวิตของคุณ ออกไปในแนวหลวงตัวเองค่อนข้างมาก ให้ระวังเพื่อนเก่าที่รู้จักคุณดี หรือเพื่อนร่วมงานใกล้ชิดกันดีจะเปลี่ยนไปเสียอีกบ้าง

ด้านการเงิน ยังคงที่รายได้พิเศษยั้งมาไม่ถาวร หรือไม่ก็ถูกเลื่อนไปก่อน **ด้านความรัก** ความรักความสัมพันธ์ของคุณจะถูกทดสอบอย่างมาก ความเจ้าชู้ ความขี้เล่น แถม ยั้งไปรยเสนห์ไม่เลือก สถานการณ์แบบนี้ ยั้งมีต่อไปอีกนาน คุณอาจต้องย้อนกลับไปคิดและ ประเมินความสัมพันธ์ของคุณ ก่อนที่คู่รักของคุณจะถอดใจ

ราศีมังกร 15 ม.ค.-12 ก.พ.

ด้านการงาน นี้ไม่ใช่เวลาที่ง่าย ๆ ที่คุณจะได้รับประโยชน์ มีเกณฑ์เปลี่ยนงานหรือโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ บางคนอาจทำผิดพลาดจนก่อให้เกิดความเครียดสะสม ความตึงเครียดระหว่างคุณและเพื่อนร่วมงานยังมีต่อไปอีก ประเด็นที่อ่อนไหวเช่นนี้ ขอให้ใช้ความอดทนให้มาก ผู้บังคับบัญชาจะไม่ใส่ใจคุณนัก **ด้านการเงิน** การลงทุนใด ๆ ไม่เป็นผลดีกับคุณ จะมีรายจ่ายมาก **ด้านความรัก** ระวังเรื่องดาว มีอิทธิพลกับคุณ และครอบครัวของคุณจะมีแต่เรื่องวุ่น ๆ เกี่ยวกับการวางแผนที่จะเดินทาง เด็กๆ หรือบริวารทั้งหลายก่อปัญหาให้คุณไม่เลิก เป็นช่วงเวลาที่น่าเหนื่อยหน่ายนะ

ราศีกุมภ์ 13 ก.พ.-14 มี.ค.

ด้านการงาน คุณจะยุ่งมาก เตรียมสุขภาพไว้ ที่จะทำงานอย่างหนัก งานยังมีล้นมือ แต่ให้หลีกเลี่ยงการประชุมในสถานที่ทำงานกับคนที่อายุมากกว่ากว่า มีแนวโน้มจะถูกจับผิด ถ้าคิดจะหางานใหม่ มีโอกาสที่จะได้ ระวังคำพูดหรือการสื่อสาร ทุกอย่างให้ระมัดระวังสูงสุด มีเกณฑ์ที่จะผิดพลาดหรือเข้าใจผิดกันได้ง่าย **ด้านการเงิน** ธุรกิจการค้าการเงินและการะພູກຸພັນ สัญญาเงินกู้ต่างๆ ถ้าหลีกเลี่ยงได้ให้รอไปก่อนนะ ถ้าทำในระวังจะเสียเปรียบ หรือไม่ก็เสียดอกแพง **ด้านความรัก** เตรียมสนุกได้เลย ความโรแมนติกของคุณจะรับประกันได้ว่าคู่รักของคุณจะรู้สึกรักและชื่นชมคุณ

ราศีมังกร 15 มี.ค.-12 เม.ย.

ด้านการงาน ดาวพฤหัสบดีกลับมา ช่วงนี้คุณเต็มไปด้วยความเครียดจากการทำงานหนักซึ่งเป็นสิ่งใหม่และใหญ่ สำหรับคุณ ควรเริ่มต้นใหม่หรือหาวิธีการใหม่ๆ และมีความเต็มใจที่จะทำงานที่แตกต่างจากประสบการณ์ที่คุณมี ถ้าคุณมีแรงจูงใจที่จะแก้ไข ปัญหาคุณก็จะผ่านมันไปได้และเตรียมความพร้อมไว้สำหรับวันพรุ่งนี้ทุกวัน!! **ด้านการเงิน** การเงินของคุณผิดที่เดียว ยังต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ การแก้ปัญหาด้วยการวิพากษ์หยาบคาย ยังเป็นเรื่องที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้เสมอในขณะนี้ **ด้านความรัก** คุณจะต้องอดทนและใจดีกับคนใกล้ชิด กับสมาชิกในครอบครัวของคุณเพื่อหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิด หลายท่านได้รับอารมณ์โจมตี คุณควรหาวิธีป้องกันและโต้แย้งกับคู่ของคุณ ชีวิตจะได้ง่ายขึ้น

UNDOMAG
ONLY FREE!
DOWNLOAD

NEW
ISSUE
14

UNDO
MAG+
magazine

ideas that click
www.360innovative.com

360
innovative